

فهرست

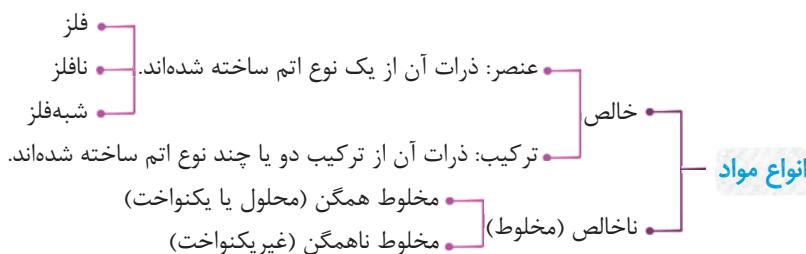
۵	فصل اول: مخلوط و جداسازی مواد
۲۹	فصل دوم: تغییرهای شیمیایی در خدمت زندگی
۵۵	فصل سوم: از درون اتم چه خبر
۷۷	فصل چهارم: تنظیم عصبی
۹۹	فصل پنجم: حس و حرکت
۱۳۴	فصل ششم: تنظیم هورمونی
۱۶۲	فصل هفتم: الفبای زیست‌فناوری
۱۸۴	آزمون نیمسال اول
۱۹۰	فصل هشتم: تولیدمثل در جانداران
۲۲۲	فصل نهم: الکتریسیته
۲۵۳	فصل دهم: مغناطیس
۲۷۴	فصل یازدهم: کانی‌ها
۲۸۹	فصل دوازدهم: سنگ‌ها
۳۰۴	فصل سیزدهم: هوازدگی
۳۱۹	فصل چهاردهم: نور و ویژگی‌های آن
۳۴۷	فصل پانزدهم: شکست نور
۳۶۸	آزمون نیمسال دوم

مخلوط و جداسازی مواد

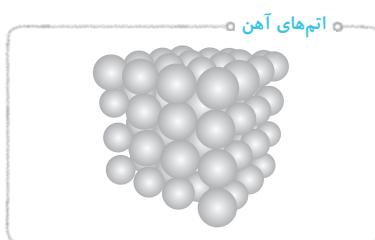
فصل ۱

بعنی وقتاً دنبالِ یه ماده‌ای هیگردم که با یه ماده‌ای دیگه‌ای مخلوط شده، اونوقته که باید دنبالِ یه راهی بگردیم که بتونیم اون ماده‌ای که هی فوایم رو هدا کنیم ☺ فکر کنم آفرای این فصل بتونین یه سری مواد رو از مخلوط بدآنین.

در کتاب علوم هفتم در مورد انواع مواد صحبت کردیم و گفتیم که مواد به دو دستهٔ خالص و ناخالص طبقه‌بندی می‌شوند. (اگه یادتون باشه توی همون کتاب بیشتر در مورد مواد فالصن صحبت شد). در این فصل می‌خواهیم به طبقه‌بندی انواع مواد ناخالص و همچنین خواص و ویژگی‌های آن‌ها پردازیم. قبل از هر پیز، نمودار معروف‌مون رو با هم مرور می‌کنیم. 😊

تعریف مادهٔ خالص: مادهٔ خالص ماده‌ای است که تنها از یک نوع مادهٔ تشکیل شده باشد، مانند: آب‌مقطر، نمک خوراکی، آهن، شکر، کربن دی‌اکسید، اکسیژن و ...

مواد خالص به دو دستهٔ عنصر و ترکیب، طبقه‌بندی می‌شوند. (پس عنصرها مثل آهن، اکسیژن و ... و همچنین ترکیب‌ها مثل آب، کربن دی‌اکسید، نمک و ... موادی فالصن هستن!)

تعریف عنصر: عنصرها موادی هستند که ذرات آن‌ها تنها از یک نوع اتم تشکیل شده‌اند؛ مانند: آهن، کربن، طلا، اکسیژن و هر پیزی که توی پیوول تناوبی عنصرها می‌بینیں.

تعریف ترکیب: ترکیب‌ها موادی هستند که ذرات آن‌ها از دو یا چند نوع اتم تشکیل شده‌اند؛ مانند: آب، کربن دی‌اکسید، شکر، آمونیاک و ...

آقا

یه سوال!!! مله گفتین که ترکیب‌ها در دستهٔ مواد فالصن قرار می‌گیرن؟!!

بله همینو گفتم.

فقط شما گفتین که مواد فالصن فقط از یک نوع ماده ساخته شون و ترکیب‌ها دارای چند نوع اتم مختلف هستن! بعد پهلوی ترکیب یک مادهٔ فالصن حساب می‌شه؟!

سوال

هیوی بود! البته این موضوع رو توی کتاب علوم هفتم هم گفته بودم اما هالا که برآتون سوال شده دوباره می‌گم. 😊

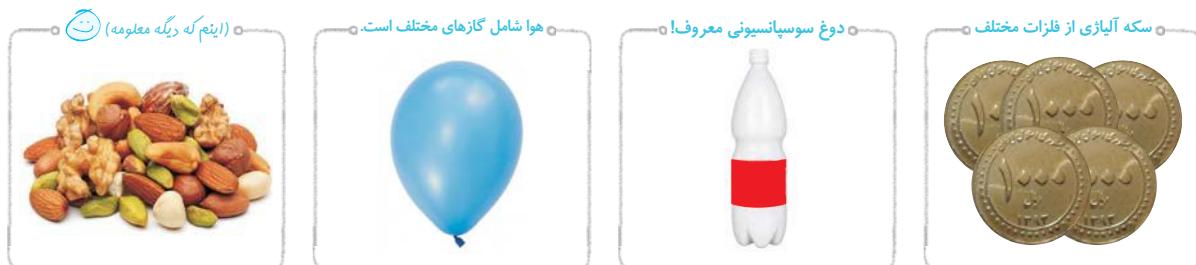
بینید بچه‌ها برای این که ما تشخیص بدیم که یه ماده خالص یا ناخالص، باید به ذره‌های تشکیل‌دهنده اون ماده دقت کنیم. حالا ذرهٔ تشکیل‌دهنده یک ماده می‌توانه اتم، مولکول یا یون باشه (که فصل‌های پیش‌باش آشنا می‌شین). ذره در واقع اون چیزیه که خواص و ویژگی‌های ماده رو تعیین می‌کنه! مثلاً آهن از اتم‌های آهن تشکیل شده و این اتم‌های آهن هستن که خواص آهن رو تعیین می‌کنن؛ بنابراین می‌توانیم بگیم که ذره‌های تشکیل‌دهنده آهن، همون اتم‌های آهن هستن اما آگه به ساختار آب دقت کنیم، می‌بینیم که این مولکول‌های آب هستن که ویژگی‌های آب رو تعیین می‌کنن، نه اتم‌های آب! مولکول‌های آب از اتم‌های هیدروژن و اکسیژن تشکیل شدن اما هیچ‌کدام از خواص عنصر اکسیژن و هیدروژن رو ندارن! در واقع گازهای اکسیژن و هیدروژن طی یک تغییر شیمیایی با هم ترکیب شدن، خواصشون تغییر کرده و مولکول آب رو تشکیل دادن و این مولکول دارای ویژگی‌های جدیدی است که خواص آب رو تعیین می‌کنه (در مورد انواع تغییر شیمیایی فصل بعد بیشتر صحبت می‌کنیم). پس ذره آب (یعنی اون پهلوی که قاصیدت آب بودن رو تعیین می‌کنه) مولکول آب می‌باشد نه اتم‌های آن! بنابراین چون آب، فقط از یک نوع مولکول ساخته شده (H_2O) می‌گیم آب یک مادهٔ خالص است. (همهٔ ترکیب‌ها قائم‌اند، پون‌ذرات تشکیل‌دهنده‌شون مشابه‌اند) پس:

تعريف ذره: ذره کوچک‌ترین جزء یک ماده است که خواص آن ماده را تعیین می‌کند؛ ذره می‌تواند اتم، مولکول و یا یون باشد:

- اتم‌ها: مانند آهن، طلا، مس
 - مولکول‌ها: آب، شکر، کربن دی‌اکسید، الکل و ...
 - یون‌ها: نمک خوارکی
- ذرات تشکیل‌دهندهٔ ماده**

فقط فکر کنم به پویا سوال‌تون رسیده باشین.

تعريف مادهٔ ناخالص (مخلوط): مادهٔ ناخالص یا مخلوط ماده‌ای است که از دو یا چند نوع مادهٔ تشکیل شده باشد؛ مانند: آجیل، شربت آبلیمو، دوغ، سکه، هوا، آبنمک و ...

نکته

بیشتر موادی که ما در زندگی با آن‌ها سروکار داریم، مواد ناخالص (مخلوط) می‌باشند. مخلوطها در زندگی ما نقش مهمی دارند. مثلاً بسیاری از نوشیدنی‌ها و مواد خوارکی مخلوطاند. (واقعاً همین که هر آکیا مقلوبون، مهم‌ترین نقش نیست آیا؟) شیکمoha بگلن!

مخلوط‌های متعدد

همان‌طور که گفتیم، مخلوط‌ها موادی هستند که از دو یا چند مادهٔ مختلف تشکیل شده‌اند، پس ما می‌توانیم با مخلوط‌کردن مواد مختلف با هم، انواع گوناگونی از مخلوط‌ها را به حالت جامد، مایع و گاز درست کنیم، البته برای درست‌کردن مخلوط، یک مسئلهٔ بسیار مهم باید رعایت شود و آن هم این است: موادی که برای درست‌کردن یک مخلوط از آن‌ها استفاده می‌کنید، باید پس از مخلوط‌شدن نیز خواص اولیهٔ خود را حفظ کنند و نباید به هیچ عنوان وارد یک تغییر شیمیایی شوند. (باید با هم و آکنش شیمیایی بدن و فواششون عوض شد) برای مثال آبنمک، مخلوطی از دو مادهٔ آب و نمک است. هنگامی که این مخلوط را می‌چشیم، سور است؛ پس متوجه می‌شویم که نمک حین مخلوط‌شدن با آب، خاصیت شوری خود را حفظ کرده است. از طرف دیگر اگر مقداری از این آبنمک را روی زمین بزیم، جاری می‌شود؛ بنابراین آب نیز ویژگی خود را (جاری‌شدن) حفظ کرده است؛ پس:

ویژگی اصلی مخلوط‌ها: اجزای تشکیل‌دهندهٔ مخلوط‌ها، خواص اولیهٔ خود را بعد از مخلوط‌شدن با یکدیگر نیز حفظ می‌کنند و تغییری در خواص آن‌ها به وجود نمی‌آید. (البته برای فواض فیزیکی ممکنه! تغییر کنه! مخصوصاً توی مخلوط‌ها)

مخلوط ممکن است همگن یا ناهمگن باشد

همان طور که گفتیم، مخلوط‌ها به دو دسته همگن (محلول) و ناهمگن تقسیم می‌شوند و اما تعریف آن‌ها: تعریف مخلوط همگن یا محلول: محلول، مخلوطی است که ذرات مواد تشکیل‌دهنده آن به طور کاملاً یکنواخت در بین هم پخش شده‌اند به طوری که معمولاً با چشم نمی‌توان مواد مختلف تشکیل‌دهنده آن را از هم تشخیص داد. محلول از دو جزء حلال و حل‌شونده (یا حلال و حل‌شونده‌ها) تشکیل شده است.

تعریف مخلوط ناهمگن: مخلوط ناهمگن، مخلوطی است که مواد تشکیل‌دهنده آن به صورت کاملاً غیریکنواخت کنار هم قرار گرفته‌اند و معمولاً با چشم (بعضی وقتی با ذره‌بین) قابل تفکیک می‌باشند. مخلوط‌های ناهمگن می‌توانند از دو یا چند نوع ماده مختلف که در یکدیگر حل نمی‌شوند، تشکیل شده باشند.

البته باید برای تشخیص محلول و مخلوط ناهمگن فیلی به پشمتوں اعتماد کنیم ! چرا؟

مخلوطی از شکر و نمک را در نظر بگیرید! هر چقدر هم ما این مخلوط را پودر تر و ریزتر کنیم، باز هم تبدیل به یک مخلوط همگن نمی‌شود، چرا که نمی‌توانیم آن‌ها را تبدیل به مولکول کنیم و این مولکول‌ها را به صورت یکنواخت پخش کنیم! اما در نگاه اول به نظر می‌رسد که این مخلوط ذرات مشابهی دارد در صورتی که این طور نیست. پس مخلوط شکر و نمک یک مخلوط ناهمگن است.

اجزای تشکیل‌دهنده محلول (مخلوط همگن)

هر محلول حداقل از دو جزء حلال و حل‌شونده تشکیل شده است. در واقع یک محلول حتماً شامل یک حلال بوده اما می‌تواند شامل چندین حل‌شونده باشد. مثلاً در آب‌نمک، یک حلال داریم که آب است و یک حل‌شونده که نمک می‌باشد اما مثلاً در محلول آب و نمک و شکر، یک حلال داریم و دو تا حل‌شونده!

تعریف حلال: حلال ماده‌ای است که در محلول دارای بیشترین مقدار بوده و حل‌شونده‌ها را در خود حل می‌کند.

مثلاً در مخلوط آب و الکل اگر 120 میلی لیتر آب و 80 میلی لیتر الکل را با هم مخلوط کنیم، در محلول حاصل، آب حلال است و الکل حل‌شونده (چون مقدار آب بیشتر بوده) اما اگر $120\text{ میلی لیتر الکل}$ و 80 میلی لیتر آب را با هم مخلوط کنیم، در محلول حاصل، الکل حلال است (چون این بار مقدار الکل بیشتر بوده است).

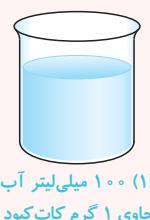
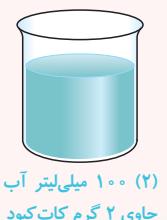
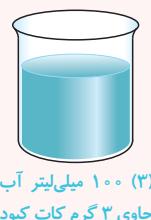
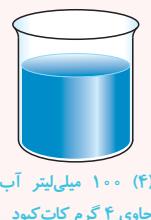
تعریف حل‌شونده: حل‌شونده ماده‌ای است که در حلال حل شده و نسبت به حلال مقدار کمتری دارد.

سؤال! در هوا که یک مخلوط همگن (محلول) گازی شکل است، حلال چه گازی می‌باشد؟

فقط معلومه دیگه نیتروژن! پون 71% هم هوا رو گاز نیتروژن تشکیل می‌ده، پس مقدارش از همه گازهای موجود در هوا بیشتره؛ در نتیجه در محلول هوا، گاز نیتروژن هلاوه و گازهای دیگه مثل اکسیژن و کربن دی‌اکسید و ... هل شونده هستن.

نکته

برای تهیه محلول می‌توان نسبت‌های مختلفی از حلال و حل‌شونده را با هم مخلوط کرد. مثلاً برای تهیه محلول کات‌کبود (مس سولفات) می‌توان 1 گرم یا 2 گرم یا چندین گرم کات‌کبود را در 100 میلی لیتر یا 200 میلی لیتر یا هر میزان آب حل کرد.

همان‌طور که در شکل مشاهده می‌کنید، بشرط شماره (4) حاوی ذرات بیشتری از کات‌کبود می‌باشد، چرا که رنگ آن آبی پررنگ‌تر است. (رنگ آبی، ویژگی محلول کات‌کبود است؛ پس هر چه قدر مقدار کات‌کبود بیشتر باشد، محلول هم این ویژگی را بیشتر خواهد داشت).

حالات فیزیکی محلول‌های توافق نداشتن

همان‌طور که می‌دانید (در سطح کتاب درسی) مواد در طبیعت به سه حالت جامد، مایع و گاز یافت می‌شوند. به جامد بودن، مایع بودن یا گاز بودن یک ماده، حالت فیزیکی آن ماده گفته می‌شود. حالت فیزیکی مواد به نیروی ریاضی بین ذره‌های (نه اتم‌های!) سازنده مواد بستگی دارد. برای مثال در یک ماده جامد مانند آب، نیروی ریاضی بین مولکول‌های قند زیاد بوده و مولکول‌ها توانایی حرکت زیاد و جاری شدن را ندارند و یا مثلاً در یک ماده مایع مانند آب، نیروی ریاضی مولکول‌ها کمتر بوده و مولکول‌ها توانایی حرکت و جاری شدن را دارند اما در گازها، نیروی ریاضی بین مولکول‌ها تقریباً وجود نداشته و مولکول‌ها می‌توانند آزادانه به هر سمتی که می‌خواهند حرکت کنند. (معمولًا هر ویرگی که به مولکول‌ها و میزان نیروی بین مولکول‌ها بستگی دارد، می‌شه فاصله فیزیکی (۱۰۰nm))

محلول‌ها نیز می‌توانند مانند مواد دیگر به سه حالت جامد، مایع و گاز یافت شوند. در واقع در یک محلول، حلال هر حالت فیزیکی که داشته باشد، حالت فیزیکی محلول نیز همان است. مثلاً محلول آب‌نمک یک محلول مایع است، چرا که جزء حلال این محلول، آب بوده و حالت فیزیکی آن مایع می‌باشد.

• جامد در جامد: آلیاژ‌های فلزی (سکه، فولاد و ...)

• مایع در جامد

• گاز در جامد

• جامد در مایع: آب‌نمک، آب‌قند و شکر در چای (چای شیرین)

• مایع در مایع: الكل در آب، گلاب در آب

• گاز در مایع: نوشابه گازدار (گاز کربن دی‌اکسید در آب)

• جامد در گاز

• مایع در گاز: ابر و مه، عطر در هوا

• گاز در گاز: هوا (نیتروژن حلال و سایر گازها حل شونده)

انواع محلول‌ها

همان‌طور که می‌بینید، در این نمودار، تقسیم‌بندی انواع محلول براساس حالت فیزیکی خود محلول و همین‌طور اجزای تشکیل‌دهنده محلول آورده شده است. در سال گذشته با مفهوم آلیاژ‌آشنا شدیم و گفتیم که در آلیاژ‌ها اتم‌های تشکیل‌دهنده به طور یکنواخت در کنار هم قرار گرفته‌اند؛ پس می‌توان گفت آلیاژ‌ها نوعی محلول به حساب می‌آیند.

درست است که باید برای ایجاد یک آلیاژ، مواد سازنده آن آلیاژ را ابتدا به صورت مذاب در آوریم و سپس محلول کنیم، اما باید دقیقاً که مواد تشکیل‌دهنده یک آلیاژ (مانند سکه طلا) در حالت عادی (دمای اتاق) به حالت جامد وجود دارند، بنابراین می‌گوییم آلیاژ یک محلول جامد جامد در جامد می‌باشد.

نمونه‌هایی از یک محلول مایع، محلول گلاب در آب و نوشابه گازدار می‌باشند. هر دوی این محلول‌ها حالت فیزیکی مایع دارند اما تفاوت آن‌ها در این است که محلول آب و گلاب از دو جزء مایع تشکیل شده اما نوشابه گازدار از یک جزء گاز (گاز کربن دی‌اکسید) و یک جزء مایع (آب) تشکیل شده است؛ بنابراین محلول آب و گلاب، یک محلول مایع مایع در مایع و نوشابه گازدار یک محلول گازی گاز در مایع می‌باشد.

محلول‌های گازی‌شکل

اما نمونه معروفی از محلول‌های گازی، هوای پاک است. هوای محلولی از گازهای نیتروژن (۷۸٪)، اکسیژن (۲۱٪) و گازهای دیگر (۱٪) است. نمونه دیگری از محلول گازی، ابر و مه می‌باشد. ابر و هوای دو محلول‌هایی گازی‌اند اما تفاوت آن‌ها در این است که هوای اجزای گازی‌شکل تشکیل شده اما ابر، از جزء گازی و جزء مایع تشکیل شده است؛ بنابراین هوای پاک، یک محلول گازی گاز در گاز و ابر یک محلول گازی مایع در گاز می‌باشد.

(در نمودار بالا، مثلاً بعضی از محلول‌ها گفته نشده؛ پون نیازی به یادگیری اونا نبوده.)

چه مقدار حل شونده رامی‌توان در آب حل کرد؟

قطعانمی‌توان هر مقدار نمک خوارکی را در یک لیوان آب، فقط مقدار مشخصی نمک حل می‌شود. (مثلاً نمی‌شه یه پاکت یک کیلوگرمی نمک رو توی یه لیوان آب هل کرد!! می‌گی نه؟ همین‌لان یه لیوان آب بردار و یه پاکت یه کیلویی نمک بریز توش. هر په قدرم که دوس داری هم بزن! می‌بینی که مقدار زیادی نمک ته لیوان ته نشین شده که این نشون می‌ده آب هم برای فودش ظرفیتی داره! اگر بیشتر از این ظرفیت، نمک به آب اضافه کنیم، دیگه آب، اون نمک رو قبول نمی‌کنه! نمک هم قهر می‌کنه میره ته ظرف می‌شینه.)

نمک
و
مه

بنابراین برای این که بهتر بتوانیم میزان ظرفیت حلال‌ها برای پذیرش حل‌شونده‌ها را بررسی کنیم، مفهومی به نام انحلال‌پذیری را خدمتتان معرفی می‌کنم.

تعريف کلی انحلال‌پذیری: به بیشترین مقدار ماده حل‌شونده‌ای که می‌توان در میزان مشخصی از یک حلال، در یک دمای معین حل کرد، انحلال‌پذیری گفته می‌شود.

خب این تعریف کلی انحلال‌پذیری بود، اما برای مطالعه بهتر میزان قابلیت حل‌شدن مواد، یک تعریف خصوصی‌تر برای انحلال‌پذیری در نظر می‌گیریم. در واقع چون آب فراوان‌ترین و بهترین حلال به حساب می‌آید، ما هم انحلال‌پذیری را برای آب و در یک شرایط ویژه تعریف می‌کنیم، به این صورت که:

به بیشترین میزان ماده حل‌شونده‌ای که بتوان در دمای بیست درجه سانتی‌گراد (20°C)، در صد میلی‌لیتر (100 mL) آب حل کرد، انحلال‌پذیری یا قابلیت حل‌شدن آن ماده می‌گویند.

مثلاً در صد میلی‌لیتر آبی که دمای آن بیست درجه سانتی‌گراد می‌باشد، تنها می‌تواند حدود ۳۶ گرم نمک خواراکی (NaCl) حل کرد و اگر بیشتر از ۳۶ گرم NaCl در 100 mL در 20°C بریزیم، مقدار اضافی نمک، تنهشین می‌شود.

تذکر جدی: وقتی می‌گیم «نمک»، یعنی انواع و اقسام نمک‌ها؛ مثل نمک پتاسیم نیترات (KNO_3)، نمک خواراکی (NaCl) و ...؛ پس دقت کنید هر نمکی، نمک خواراکی فودمون یا همون NaCl نیست!

محلول‌ها را می‌توان از نظر مقدار ماده حل‌شونده‌ای که دارند، در یکی از سه گروه زیر جای داد:

۱ محلول سیرنشده (اشباع‌نشده): این محلول هنوز به اندازه ظرفیت خود، ماده حل‌شونده ندارد، بنابراین می‌توان مقدار ماده حل‌شونده بیشتری به این محلول اضافه و در آن حل کرد. مثال: محلول آبنمک (نمک خواراکی) در دمای 20°C که از 100 mL آب تشکیل شده و دارای ۱۵ گرم نمک می‌باشد. (می‌دونیم که صد میلی‌لیتر آب بیست درجه می‌توانه حدود ۳۶ گرم NaCl را در فودش هل کند! پس این محلول هنوز حدود ۴۰ گرم دیگه NaCl می‌توانه توی فودش هل کند).

۲ محلول سیرشده (اشباع‌شده): این محلول دارای مقدار ماده حل‌شونده به اندازه ظرفیت خود می‌باشد و مقدار بیشتر حل‌شونده را نپذیرفته و در خود حل نمی‌کند؛ بنابراین با اضافه کردن حل‌شونده به یک محلول سیرشده در یک دمای ثابت، هر چقدر هم که محلول را به هم بزنیم، فرجی حاصل نشده و ماده حل‌شونده بیشتری در محلول حل نمی‌شود. مثال: محلول آبنمک (خواراکی) در دمای 20°C که از 100 mL آب تشکیل شده و حدوداً دارای ۳۶ گرم NaCl می‌باشد. اگر به محلول سیرشده، حل‌شونده بیشتری اضافه کنیم، این مقدار اضافه در ته ظرف محلول تنهشین می‌شود.

۳ محلول فراسیرشده (فوق اشباع): این محلول دارای مقدار ماده حل‌شونده بیشتری نسبت به ظرفیت خود می‌باشد!

راقا اپاره؟! امگه فودتون تگفتین که نمی‌شه بیشتر از ظرفیت یک ملال، توش ماده حل‌شونده هل کرد؟! پس په بوری می‌شه محلول فراسیرشده درست کرد؟!

پیه‌های فویم اپاره بدین یکم پلوتر به پواب سؤالتون می‌رسین.

عوامل مؤثر بر انحلال‌پذیری

خب توی تعریف کلی انحلال‌پذیری گفتیم که به بیشترین مقدار حل‌شونده‌ای که بتوان در مقدار مشخصی حلال، در یک دمای معین، حل کرد، انحلال‌پذیری می‌گویند. خب توی همین تعریف، سه مورد خیلی مهم که در میزان انحلال‌پذیری نقش دارند، معلوم هست:

۱ نوع حل‌شونده: اگر نوع ماده حل‌شونده عوض شود، میزان انحلال‌پذیری آن هم تغییر می‌کند. به عبارتی هر ماده به میزان مشخصی در آب حل می‌شود. مثلاً انحلال‌پذیری نمک خواراکی و نمک پتاسیم نیترات و شکر با هم فرق می‌کند. (واشهه دیگه مگه نه؟!)

۲ نوع حلال: در حلال‌های متفاوت نیز مقدار انحلال‌پذیری مواد متفاوت است. مثلاً الکل به عنوان یک حلال یک سری مواد را اصلاً در خود حل نمی‌کند اما آب به عنوان مهم‌ترین حلال، مواد متنوعی را در خود حل می‌کند.

۳ دما: یک موردی که معمولاً در انحلال‌پذیری مواد مؤثر است و بیشتر مورد سؤال قرار می‌گیرد، دما است. با افزایش یا کاهش دما، میزان انحلال‌پذیری مواد نیز معمولاً تغییر می‌کند. حال ممکن است:

الف) افزایش دما باعث افزایش میزان انحلال‌پذیری یک ماده شود (دما با میزان انحلال‌پذیری رابطه مستقیم دارد)؛ یعنی اگر دمای محلول را زیاد کنیم، ظرفیت محلول برای پذیرش ماده حل‌شونده نیز بیشتر شود. مثلاً اگر بدانیم میزان انحلال‌پذیری نمک پتاسیم نیترات (KNO_3) در دمای 20°C ۳۲ گرم است، اگر دمای محلول را بالا برد و به 25°C برسانیم، تقریباً ۸ گرم دیگر نیز می‌توان پتاسیم نیترات به این محلول اضافه و در آن حل کرد، چرا که با افزایش دما، ظرفیت پذیرش مقدار ماده حل‌شونده در محلول افزایش پیدا کرده است.

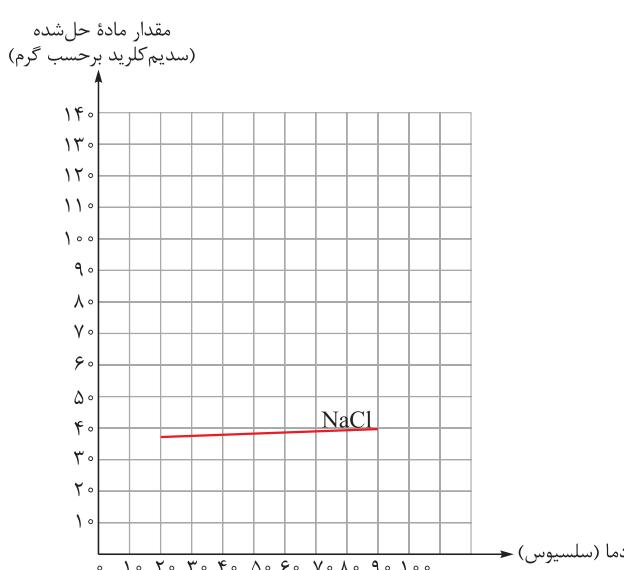
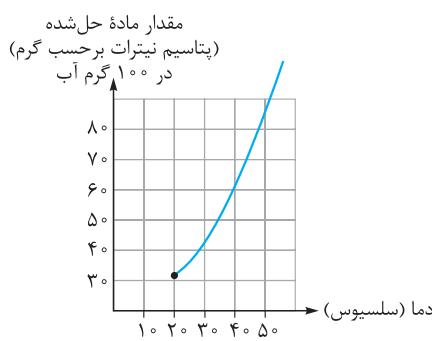
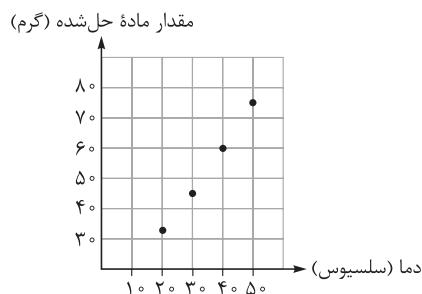
بنابراین می‌گوییم میزان اتحال‌پذیری نمک پتاسیم نیترات (KNO_3) وابسته به دما بوده و با افزایش دما، افزایش می‌یابد.

برای اثبات این موضوع، کافی است که میزان اتحال‌پذیری نمک پتاسیم نیترات را در دمای‌های مختلف بررسی کنیم:

ابتدا ۱۰۰ میلی‌لیتر آب را در یک بشر ریخته و دمای آن را به 20°C درجه سلسیوس می‌رسانیم؛ سپس تا آنجایی که می‌توانیم نمک پتاسیم نیترات (KNO_3) در آن ریخته و حل می‌کنیم. می‌بینیم که فقط حدود 30°C گرم نمک می‌توانیم در این حلال حل کنیم. حال دمای این محلول را به 30°C درجه سلسیوس رسانده و مقداری نمک پتاسیم نیترات به آن اضافه می‌کنیم. می‌بینیم که آن مقداری که اضافه کردیم نیز در محلول اولیه حل می‌شود و تهنشین نمی‌شود. حدوداً 15°C گرم دیگر پتاسیم نیترات می‌توان در این محلول حل کرد؛ یعنی در مجموع در دمای $30^\circ\text{C} = 45^\circ\text{C}$ $30 + 15 = 45$ گرم پتاسیم نیترات در آب حل می‌شود؛ پس متوجه می‌شویم که میزان اتحال‌پذیری نمک پتاسیم نیترات وابسته به دما است و با افزایش دما افزایش می‌یابد.

اگر دمای محلول را به 40°C و 50°C درجه سلسیوس برسانیم، متوجه می‌شویم که به ترتیب حداقل 60°C و 75°C گرم نمک پتاسیم نیترات می‌توان در 100°C گرم حلال حل کرد:

دما (سلسیوس)				
۵۰	۴۰	۳۰	۲۰	
۷۵	۶۰	۴۵	۳۲	بیشترین مقدار نمک پتاسیم نیترات حل شده در 100°C گرم حلال (آب)

خب حال اگر بخواهیم نمودار بیشترین مقدار پتاسیم نیترات حل شده در 100°C میلی‌لیتر آب را بحسب دما رسم کنیم، باید ابتدا نقاط را روی شکل مقابل نشان دهیم:

سپس با وصل کردن نقاط به هم‌دیگر (بدون برداشتن دست از روی کاغذ) نمودار میزان اتحال‌پذیری نمک پتاسیم نیترات (در 100°C میلی‌لیتر آب) در دمای‌های مختلف حاصل می‌شود.

همان‌طور که می‌بینید، هر چهقدر که دمای محلول بالاتر می‌رود، مقدار بیشتری نمک پتاسیم نیترات می‌توان در آن حل کرد؛ پس میزان اتحال‌پذیری پتاسیم نیترات با افزایش دما، افزایش می‌یابد.

● می‌دانیم که چگالی آب (نسبت جرم به حجم آب) 1 g/cm^3 می‌باشد، بنابراین هر 1 ml میلی‌لیتر آب برابر 1 g آب است؛ در نتیجه 100 ml میلی‌لیتر آب در واقع همان 100 g آب می‌باشد.

(ب) افزایش دما تأثیر چندانی بر روی اتحال‌پذیری یک ماده نداشته باشد (دما تقریباً با میزان اتحال‌پذیری رابطه‌ای ندارد)؛ یعنی اگر دمای محلول را زیاد کنیم، میزان اتحال‌پذیری آن ماده حدوداً تغییری نمی‌کند. مثلاً اتحال‌پذیری نمک خوارکی (NaCl) در دمای 20°C درجه سلسیوس حدود 38°C گرم، در دمای 30°C درجه سلسیوس حدود $38/5 = 38^\circ\text{C}$ گرم، در دمای 40°C درجه سلسیوس 39°C گرم و ... می‌بینیم که با افزایش دما میزان اتحال‌پذیری نمک خوارکی (NaCl) تغییر چندانی نمی‌کند؛ پس می‌گوییم:

میزان اتحال‌پذیری نمک خوارکی (NaCl) تقریباً به دما وابسته نیست و افزایش دما تأثیر چندانی بر روی آن ندارد.

اگر بخواهیم نمودار اتحال‌پذیری نمک خوارکی (NaCl) را رسم کنیم، تقریباً شکل مقابل، حاصل می‌شود:

پ) افزایش دما سبب کاهش میزان انحلال پذیری یک ماده شود (دما با میزان انحلال پذیری رابطه معکوس دارد؛ یعنی اگر دمای محلول را زیاد کنیم، ظرفیت محلول برای پذیرش ماده حل شونده کمتر شود (در واقع انحلال پذیری آن ماده کاهش می‌باید). مثلاً میزان انحلال پذیری گاز اکسیژن (O_2) در آب با افزایش دما، کاهش می‌باید. یک مثال بهتر، نوشابه‌های گازدار می‌باشد؛ اگر دمای محلول نوشابه گازدار (که شامل گاز کربن دی اکسید است) افزایش بخواهد، ظرفیت محلول برای حل کردن گاز کربن دی اکسید کاهش یافته و مولکول‌های گاز به تدریج از محلول خارج می‌شوند؛ بنابراین می‌گوییم:

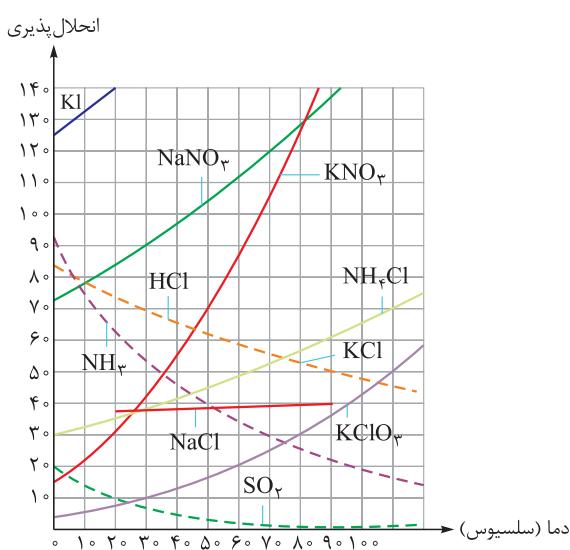

حالا می‌فهمیم که پرا ماهی‌ها از آب سرد پیشتر لذت می‌برن، چون آب سرد نسبت به آب 3° می‌تونه اکسیژن پیشتری در فودش هل کنه.

اگر بخواهیم نمودار میزان انحلال پذیری این دو گاز را نیز بر حسب دما رسم کنیم، شکل مقابل حاصل می‌شود: (البته که اعدادش مومه نیست).

نکته مهم

معمولًا میزان انحلال پذیری گازها با دما رابطه معکوس داشته و با افزایش دما، کاهش می‌باید.

آقا یه سوال! پرا معمولًا انحلال پذیری هامدات با افزایش دما پیشتر می‌شه

(همی دونم که $NaCl$ استثناست) اما انحلال پذیری گازها با افزایش دما کمتر می‌شه؟!

نه باید بگم که در محلول‌های بامد در مایع وقتی دما رو زیاد می‌کنیم، هدب و هوش و خاصیله ذرات محلول از هم پیشتر می‌شه؛ در نتیجه وقتی خاصیله ذرات زیادتر شد، می‌توون

مقدار پیشتری ماده حل شونده بین فودشون با بد؛ پس میزان انحلال پذیری هم پیشتر

می‌شه اما در مرور محلول‌های گاز در مایع، اگر ما دما رو بالا بیریم هدب و هوش و هر کت ذرات گاز خیلی پیشتر می‌شه؛ در نتیجه توی محلول آرزو نمی‌گیریم و می‌رن پیرون.

و اما از روی نمودار مقابله می‌توان میزان انحلال پذیری چند ماده مختلف را

برحسب دما، با هم مقایسه کرد، پس بهتر است کمی روی آن تأمل کنیم؛ چرا

که هم تأثیر نوع حل شونده و هم میزان دما را یکجا با هم بررسی می‌کند.

نه باید بگم که به این نمودار رسیدیم پهلوه که یه محلول سیرشده و یه محلول سیرنشده

متاث بزنه؛

محلولی از پتاسیم نیترات که در دمای 20° درجه دارای 20 گرم پتاسیم نیترات و 100 میلی‌لیتر آب باشد، یک محلول سیرنشده است؛ چرا که این محلول دارای گنجایش حداقل 10 گرم دیگر پتاسیم نیترات می‌باشد.

محلولی از نمک خوارکی (سدیم کلرید) که در دمای 20° درجه دارای 38 گرم نمک خوارکی و 100 میلی‌لیتر آب باشد یک محلول سیرشده

است، چون دیگر محلول در این دما گنجایش ماده حل شونده بیشتری ندارد؛ پس:

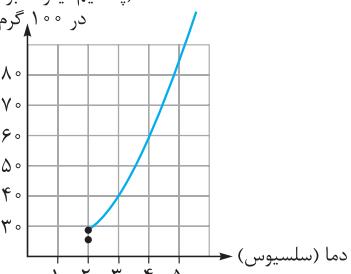
۱) اگر مشخصات محلول داده شده را در نمودار به صورت یک نقطه مشخص کردیم و

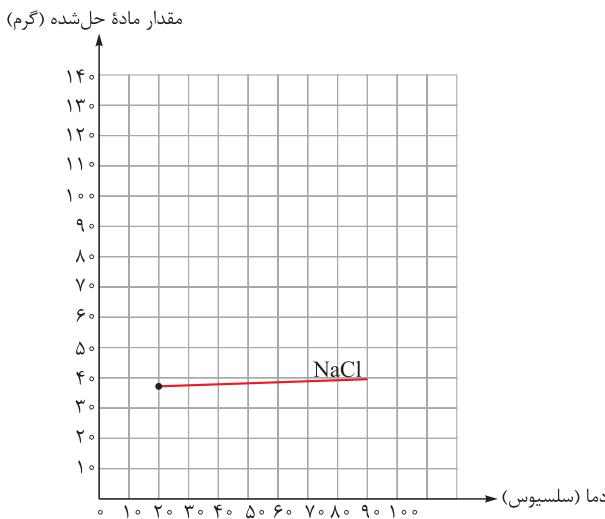
آن نقطه در زیر نمودار انحلال پذیری آن ماده قرار گرفت، می‌گوییم محلول سیرنشده

است؛ مثلاً جایگاه محلولی از پتاسیم نیترات که در دمای 20° درجه دارای 25 گرم

پتاسیم نیترات و 100 میلی‌لیتر آب است، در زیر نمودار انحلال پذیری پتاسیم نیترات

قرار می‌گیرد، پس محلول سیرنشده است:

(۲) اگر مشخصات محلول داده شده را در نمودار به صورت یک نقطه مشخص کردیم و آن نقطه درست بر روی نمودار اتحال پذیری آن ماده قرار گرفت، می‌گوییم محلول سیرشده است؛ مثلاً جایگاه محلولی از نمک خوراکی که در دمای 20°C درجه دارای 38 g/mol نمک خوراکی و 100 mL/L آب هست درست بر روی نمودار اتحال پذیری نمک خوراکی قرار می‌گیرد، پس محلول سیرشده است:

فشار: میزان فشار، بیشتر بر روی اتحال پذیری گازها مؤثر است و تقریباً در محلول‌هایی که در آن‌ها جزء گازی شکل دیده نمی‌شود، تأثیری ندارد. با افزایش فشار، میزان اتحال پذیری گازها افزایش می‌یابد؛ یعنی اگر فشار را بیشتر کنیم، می‌توان مقدار بیشتری گاز در یک محلول حل کرد. واضح است که اگر فشار وارد شده را کم کنیم، مقداری گاز از محلول خارج می‌شود. (پس الان می‌فهمیم چرا وقتی در نوشابه را باز می‌کنیم، مقداری گاز کربن دی‌اکسید ازش فارج می‌شود.) هنوز بازگردان در نوشابه، مقداری فشار از روی محلول برداشته می‌شود.

و اما طرز تهیه یک محلول فراسیرشده (همونی که گفته بودم پلوتر توضیح می‌دهم):

اگر یک محلول سیرشده در دمای معین مثلاً محلول سیرشده پتاسیم نیترات (KNO_3) در دمای 30°C را آرام آرام سرد کنیم (دمای آن را پایین بیاوریم)، ظرفیت پذیرش ماده حل شونده در محلول کاهش می‌یابد بنابراین ذراتی از ماده حل شونده که در محلول حل شده‌اند (ذرات پتاسیم نیترات) باید از محلول جدا شده و تهشین شوند اما این کار انجام نشده و یک حالت ناپایدار در محلول ایجاد می‌شود (یه هوری که آنها محلول با هل شونده رود را بایستی می‌کنه و می‌گله هلا شما مخالا بمون و تهشین نشو تو بینیم بی می‌شه). به این محلول، محلول فراسیرشده می‌گویند چرا که بیشتر از ظرفیت خود، سیر شده است. چون محلول تقریباً ناپایدار است و اضافه بر ظرفیت خود ماده حل شونده دارد، با یک ضربه از حالت ناپایدار بیرون آمده و آن مقدار اضافه پتاسیم نیترات را از خود بیرون کرده و می‌بینیم که در ته ظرف رسوبی تشکیل می‌شود (ذرات اضافه پتاسیم نیترات). قب در مورد مخلوط‌های همگن (محلول‌ها) به اندازه کافی صبیغت کردیم، هلا کام هم در مورد مخلوط‌های ناهمگن بگیم.

مخلوط‌های ناهمگن

همان‌طور که گفتیم مخلوط ناهمگن از چند نوع ماده تشکیل شده که در یکدیگر حل نمی‌شوند؛ بنابراین مخلوط ناهمگن ذرات متفاوتی است که به طور غیریکنواخت در کنار هم قرار گرفته‌اند؛ بدین ترتیب به این مخلوط‌های غیریکنواخت نیز گفته می‌شود. پس می‌توان گفت: اگر چند ماده مختلف که در یکدیگر حل نمی‌شوند (و همچنین در کنار هم وارد یک واکنش شیمیایی نمی‌شوند) را روی هم بریزیم و با هم مخلوط کنیم، یک مخلوط ناهمگن ساخته‌ایم. مخلوط‌های ناهمگن برخلاف محلول‌ها معمولاً شفاف نیستند و حالت کدر دارند، چرا که ذرات مواد تشکیل‌دهنده آن‌ها به صورت غیریکنواخت پخش شده‌اند.

تعليقه (سوسپانسیون)

تعليقه یا سوسپانسیون نوعی مخلوط ناهمگن جامد در مایع محسوب می‌شود که در آن، ذرات جامد به صورت معلق در مایع و به طور غیریکنواخت پراکنده شده‌اند؛ واضح است که مواد جامد یک مخلوط تعليقه، در ماده مایع آن حل نمی‌شوند! (پس محلولی در کار نیست!) از تعليقه‌های معروف می‌توان به شربت پادزیست (آنٹی‌بیوتیک)، شربت معده، دوغ، آبلیمو و شربت خاکشیر اشاره کرد.

آقا ابا زه؟! یه سؤال فارج از درس می‌تونم پرسیم؟!

بفرهه!

آقا چرا موقعي که مریض می‌شیم دکترها می‌گن قبل از این که شربت آنتی‌بیوتیک رو بفوريم او نو تکنوش بدیم؟! مگه تکنوش بدیم چی می‌شه؟!!

آفرین! فیلی سؤال فوبی پرسیدی و اصلًا هم فارج از درس نبود! همین‌alan نافواسته به یک ویرگی فیلی مهم تعليقه‌ها اشاره کردی! به کلتة صفحه بعد فوب دقت کن!

نکته مهم

یکی از ویژگی‌های مهم سوسپانسیون‌ها این است که اگر این مخلوط‌ها مدت کوتاهی در یک جای ثابت قرار بگیرند، ماده جامد موجود در مخلوط در همین مدت کوتاه، در ته ظرف تهشین می‌شود چراکه در تعلیقه‌ها، ذرات جامد فقط معلق هستند و جای خاصی بین ذرات مایع ندارند. اما در محلول‌ها چون ذرات جامد در میان ذرات مایع پنهان شده و جا خوش کرده‌اند، در حالت عادی تهشین نمی‌شوند؛ بنابراین باید قبل از مصرف شربت‌های پادزیست یا مده، آن‌ها را به خوبی تکان داد تا ذرات جامدی که در این مخلوط‌ها تهشین شده‌اند، دوباره در مخلوط معلق شده و پخش شوند.

در شکل سمت چپ یک لیوان دوغ را می‌بینیم که به مدت کوتاهی ثابت مانده و بهمیش نزدیم ☺ اگر آن را تکان داده و به هم بزنیم، تبدیل به شکل سمت راست شده و آماده نوش‌جان کردن می‌باشد. ☺

امولسیون

نوع دیگری از مخلوط‌های ناهمگن مایع در مایع می‌باشد که از چند جزء مایع تشکیل شده که در یکدیگر حل نمی‌شوند. (پس نتیجه می‌گیریم که همه مایع‌ها قرار نیست در هم حل بشن!) مثال معروف امولسیون‌ها مخلوط آب و روغن می‌باشد.

همان‌طور که در شکل می‌بینید در این مخلوط بعد از مدت کوتاهی، دو جزء مایع از یکدیگر جدا می‌شوند و مایعی که چگالی بیشتری دارد پایین‌تر قرار می‌گیرد.

مخلوط‌های زندگی

قهوہ که با جوشاندن آن سوسپانسیونی حاصل می‌شود که برای افزایش انرژی بدن مصرف می‌شود.

روغن زیتون مخلوطی است، که سبب جلوگیری بیش از حد تهشین شدن چربی‌های مضر در رگ‌های قلب می‌شود و خطر بیماری‌های قلبی را کاهش می‌دهد.

شامپو امولسیونی که برای شستشو از آن استفاده می‌شود.

گلاب نوعی مخلوط است که هر سال خانه کعبه را گلاب ناب قمصر کاشان شستشو می‌دهند.

صابون، مخلوطی است که برای شستشو از آن استفاده می‌شود.

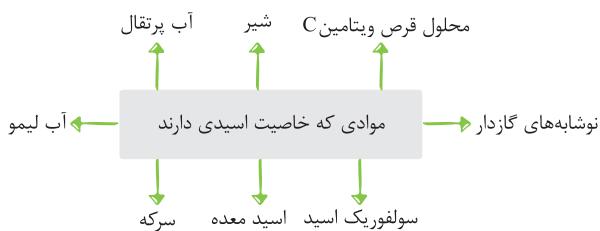
و در نهایت، یه پدیول ملاصه و توب از مواد قائلهن و ناقالهن داشته باشیم:

مواد ناخالص (مخلوط)						مواد خالص					
مخلوط ناهمگن			مخلوط همگن (محلول)			ترکیب			عنصر		
سایر مخلوط‌های ناهمگن	امولسیون	سوسپانسیون (تعلیقه)	گاز	مایع	جامد	مولکولی	یونی	شبه‌فلز	فلز	نافلز	
قهوہ	مخلوط آب و روغن	شربت پادزیست	آب‌نمک	هوایا	آلیاژ فلزی	شکر	سدیم کلرید (نمک خواراکی)	سدیم سیلیسیم (نمک خواراکی)	اسکسیرن		

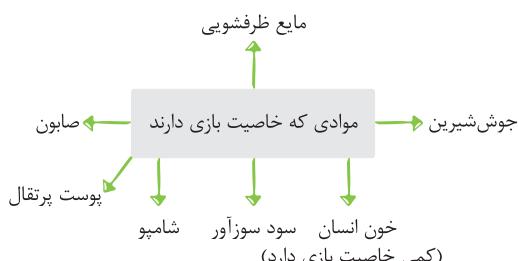
اسیدهای بازها

فیلی مقتصر و مفید در مورد پرفری از ویرگی‌های مهم اسیدهای بازها بگم برآتون. ☺

- ترش مزه‌اند.
- معمولًاً در آب حل شده و محلول آن‌ها می‌تواند جریان الکتریکی را از خود عبور دهد.
- اگر روی ناحیه‌ای از پوست بریند، احساس سوزش در آن ناحیه ایجاد می‌کنند.
- با بازها در یک واکنش شیمیایی شرکت کرده و یکدیگر را خنثی می‌کنند. در پایان واکنش، نمک و آب تولید می‌شود.
- pH (پی‌اچ) آن‌ها از هفت کمتر می‌باشد.

- تلخ مزه‌اند.
- معمولًاً در آب حل شده و محلول آن‌ها می‌تواند جریان الکتریکی را از خود عبور دهد (به محلول آن‌ها قلیای نیز گفته می‌شود).
- اگر روی ناحیه‌ای از پوست بریند، حالتی لغزنده ایجاد می‌کنند که ممکن است همراه با سوزش هم باشد.
- با اسیدهای در یک واکنش شیمیایی شرکت کرده و یکدیگر را خنثی می‌کنند. در پایان واکنش نمک و آب تولید می‌شود.
- pH (پی‌اچ) آن‌ها از هفت بیشتر می‌باشد.

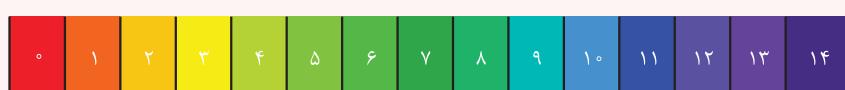
نکته‌های مهم

کاغذ پی‌اچ (pH) نوعی کاغذ است که دارای ۱۴ رنگ متفاوت می‌باشد که علاوه بر این که اسیدهای بازها را از بازها تشخیص می‌دهد، می‌تواند میزان اسیدی‌بودن یا بازی‌بودن یک ماده را به طور تقریبی نشان دهد. به این صورت که با قراردادن کاغذ پی‌اچ در یک ماده، این کاغذ رنگی شده و با توجه به این که هر رنگ مشخص‌کننده یک عدد می‌باشد، می‌توان در مورد خاصیت اسیدی یا بازی‌بودن آن ماده نظر داد به این صورت که:

۱) اگر عدد پی‌اچ به دست آمده از ۷ کمتر بود، آن ماده دارای خاصیت اسیدی می‌باشد. هر چهقدر که عدد کاغذ پی‌اچ به عدد صفر نزدیک‌تر باشد، خاصیت اسیدی (قدرت اسیدی) آن ماده نیز بیشتر است.

۲) اگر عدد پی‌اچ مساوی با ۷ بود، آن‌گاه ماده موردنظر خنثی بوده و خاصیت اسیدی یا بازی ندارد.

۳) اگر عدد پی‌اچ از ۷ بیشتر بود، ماده موردنظر دارای خاصیت بازی می‌باشد؛ هر چهقدر که عدد پی‌اچ به عدد ۱۴ نزدیک‌تر باشد، آن ماده دارای خاصیت بازی (قدرت بازی) بیشتری نیز می‌باشد.

پس: مواد بازی کاغذ pH را به رنگ آبی و مواد اسیدی این کاغذ را به رنگ قرمز درمی‌آورند. ☺

نکته‌های
مهم

جداسازی اجزای مخلوط

گاهی وقت‌ها ماده‌ای که نیاز داریم به صورت یک مخلوط وجود دارد و ما برای این‌که فقط به ماده موردنظر خود دست پیدا کنیم باید آن را از مخلوط جدا کنیم، برای مثال آبی که می‌نوشیم بارها و بارها از یک مخلوط ناهمگن که شامل خاک و مواد دیگر است جدا شده و سپس به دست ما رسیده است. یا مثلاً نفت خام که مخلوطی از صدها ماده است برای دست‌یابی به یکی از این مواد (مثلاً ماده‌ای که سوخت خودروها از آن ساخته می‌شود) باید آن ماده را از مخلوط نفت خام جدا کنیم.

براساس این‌که مخلوط‌ها به چه نوعی هستند از روش‌های مختلفی برای جداسازی اجزای آن‌ها از یکدیگر استفاده می‌کنیم که در ادامه به معرفی بعضی از این روش‌ها می‌پردازیم:

۱- صاف کردن: همان‌طور که دیدیم بسیاری از مخلوط‌ها اجزایی دارند که از نظر اندازه با یکدیگر متفاوت می‌باشند، مثلاً مخلوط آب و خاک‌دازهای ذرات آب بزرگ‌تر هستند؛ بنابراین اگر وسیله‌ای داشته باشیم که ذرات ریزتر را از خود عبور داده و به ذرات درشت‌تر اجازه عبور ندهد می‌توانیم جزء کوچک و جزء بزرگ مخلوط را از یکدیگر جدا کنیم، پس اساس جداسازی در روش صاف کردن تفاوت در اندازه (نه وزن!) اجزای تشکیل‌دهنده مخلوط می‌باشد.

نکته

۱ از روش صاف کردن برای جداسازی اجزای مخلوط ناهمگن جامد در جامد یا مخلوط ناهمگن جامد در مایع استفاده می‌شود.

۲ از جمله وسایلی که به کمک آن‌ها با روش صاف کردن می‌توان اجزای ریز و درشت مخلوط‌ها را از یکدیگر جدا کرد می‌توان به کاغذ صافی، صافی آبکش (همونی که همه مادرها توی فونه دارن باهاش برنج صاف می‌کنن)، الک، دستگاه دیالیز، دستگاه تصفیه آب و ... اشاره کرد.

۳ همان‌طور که در علوم هفتم گفتیم، کلیه‌ها نقش بسیار مهمی در جداسازی مواد دفعی و مضر از خون دارند؛ بنابراین اگر خدای نکرده در شخصی کلیه‌ها آسیب ببینند و نتوانند وظیفه خود را به درستی انجام دهند یا در اشخاصی که کلیه‌های خود را از دست داده‌اند از دستگاه دیالیز استفاده می‌شود. این دستگاه، نقش کلیه را بازی کرده و پس از عبور خون از آن، خون را تصفیه کرده و مواد دفعی و سمی را از آن جدا می‌کند.

۴- سرریزکردن: از این روش برای جداسازی مخلوط‌هایی استفاده می‌شود که اجزای آن دارای وزن و چگالی متفاوتی می‌باشند؛ مثلاً مخلوط آب و روغن؛ به این صورت که اجزای سبک‌تر مخلوط در سطح و اجزای سنگین‌تر، در کف ظرف حاوی مخلوط قرار می‌گیرند. پس اساس جداسازی در روش سرریزکردن تفاوت در چگالی و وزن اجزای تشکیل‌دهنده مخلوط می‌باشد.

نکته

۱ از روش سرریزکردن برای جداسازی اجزای مخلوط ناهمگن جامد در مایع (غلب تعلیقه‌ها) و یا مایع در مایع (امولسیون‌ها) می‌توان استفاده کرد.

۲ از جمله وسایلی که براساس تفاوت وزن و چگالی اجزا باعث جداسازی اجزای مخلوط می‌شوند می‌توان به قیف جداکننده، کمباین، دستگاه سانتریفیوژ و ... اشاره کرد.

۳ از قیف جداکننده معمولاً برای جداسازی مخلوط‌های ناهمگن مایع در مایع (مانند آب و روغن) استفاده می‌شود.

۱ از دستگاه سانتریفیوژ (گریزانه) برای جداسازی یاخته‌های خونی از خوناب (پلاسمایا) و همین‌طور برای جداسازی چربی از شیر استفاده می‌شود؛ به این صورت که مخلوط ناهمگن مورد نظر را در دستگاه گریزانه قرار داده و این دستگاه به دور مرکز خود شروع به چرخش کرده و تحت تأثیر نیروی گریزان از مرکز (هنگام چرخش اجزای سنگین‌تر از مرکز دورتر می‌شوند) اجزایی که دارای وزن‌های متفاوتی هستند از یکدیگر جدا می‌شوند.

۲ از دستگاه کمباین برای جداسازی مخلوط کاه از گندم استفاده می‌شود.

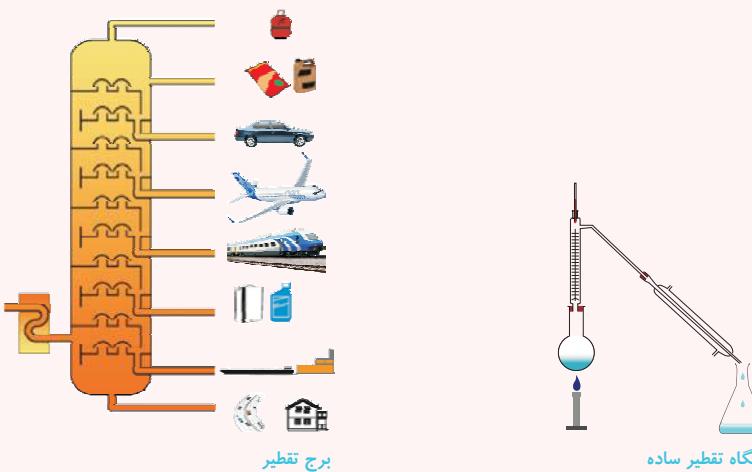
(شاید پراتون این سؤال پیش بیند که چه بوری اجزای یک مخلوط همگن (محلول) رو از هم پدر کنیم؟)

۳- تقطیر: این روش، معمولاً برای جداسازی یک مخلوط همگنی (محلولی) که شامل اجزای مایع است، استفاده می‌شود؛ مثلاً محلول آب و الكل. به این صورت که با بالابدن دما، آن مایعی که دارای نقطه جوش پایین‌تری است زودتر تبخیر شده و وارد لوله دستگاه تقطیر می‌شود، سپس در آن جا سرد شده، دوباره به حالت مایع بازگشته و به ظرفی که در سمت دیگر لوله قرار دارد وارد می‌شود، بنابراین اجزای مایع به ترتیب نقطه جوش (ابتدا مایعی که دارای پایین‌ترین نقطه جوش است و در نهایت مایعی که بیشترین نقطه جوش را دارد) از یکدیگر جداسازی می‌شوند، پس اساس جداسازی به روش تقطیر، تفاوت در نقطه جوش اجزای سازنده محلول می‌باشد.

نکته

۱ همان‌طور که گفتیم از روش تقطیر، برای جداسازی اجزای مایع یک محلول (مخلوط همگن) استفاده می‌شود؛ در واقع اگر مخلوطی داشته باشیم که یک جزء همگن و یک جزء ناهمگن داشته باشد (مثلاً محلول آب، نمک و خاک!) می‌توانیم برای جداسازی اجزای همگن از یکدیگر و همین‌طور از جزء ناهمگن، از روش تقطیر استفاده کنیم.

۲ وسایلی که در روش تقطیر از آن‌ها استفاده می‌شود، دستگاه تقطیر ساده و برج تقطیر (دستگاه تقطیر پیچیده) می‌باشد.

دستگاه تقطیر ساده

از برج تقطیر برای جداسازی اجزای مخلوط نفت خام از یکدیگر استفاده می‌شود که با آن در سال بعد بیشتر آشنا می‌شویم.

۳ نفت خام مخلوطی است که هم دارای جزء همگن و هم دارای جزء ناهمگن (چون همراه با خودش کمی عناصر دیگه هم داره) می‌باشد.

۴- تبلور: از این روش برای جداسازی جزء جامد از یک مخلوط همگن (محلول) جامد در مایع استفاده می‌شود؛ مانند محلول آب و نمک یا آب و شکر که با این روش نیز در سال بعد بیشتر آشنا خواهد شد. فقط اشاره کنم که تولید نبات مدیون این روش جداسازی می‌باشد.

۵- ذوب: این روش مخصوص جداسازی اجزای یک مخلوط جامد در جامد (مخصوصاً آلیاژها) می‌باشد. به این صورت که ابتدا آلیاژ موردنظر را در مععرض گرمای قرار داده و آن ماده‌ای که نقطه ذوب پایین‌تری دارد ذوب شده و از مخلوط جدا می‌شود. به عنوان مثال اگر آلیاژی از مس و آهن داشته باشیم چون نقطه ذوب مس نسبت به نقطه ذوب آهن پایین‌تر است (۱۰۸۴ درجه سلسیوس نسبت به ۱۵۳۸ درجه سلسیوس) پس اگر به این آلیاژ گرمای دهیم هنگامی که درجه حرارت به ۱۰۸۴ درجه می‌رسد مس ذوب شده و از آهن جدا می‌شود.

فقط هالاکه روش‌های پرداسازی اجزای مخلوط رو یادگرفتیم بینیم این سوال‌وکی چه می‌ده؟

چگونه می‌توان مخلوطی از ماسه و نمک را از یکدیگر جدا کرد؟

ابتدا این مخلوط را در یک ظرف قرار می‌دهیم سپس بر روی آن، کمی آب ریخته و هم می‌زنیم تا ذرات نمک ناپدید شوند (چون نمک در آب محلول است و ماسه در آب نامحلول!) سپس این مخلوط را که شامل آبنمک و ماسه است را از یک کاغذ صافی عبور می‌دهیم. مشاهده می‌کنیم که محلول آبنمک از کاغذ صافی عبور کرده و چیزی که روی کاغذ صافی باقی می‌ماند ماسه می‌باشد. حال برای جداسازی نمک از آب می‌توان از روش تبخیر آب استفاده کرد به این صورت که به ظرف حاوی آبنمک گرمای دهیم تا آب تبخیر شود در این صورت چیزی که در ته ظرف باقی می‌ماند نمک است. برای جداسازی نمک از آب، از روش تبلور نیز می‌توان استفاده کرد.

پرسش‌های تشریحی

۱- جاهای خالی را با کلمات مناسب پر کنید.

الف) مواد ناخالص شامل و می‌شوند.

ب) سکه یک است.

پ) شربت پادزیست نوعی می‌باشد.

ت) هر محلول از دو جزء و تشکیل شده است.

ث) نوشابه گازدار، یک محلول می‌باشد.

ج) در هوای پاک، گاز حلال می‌باشد.

چ) انحلال پذیری نمک پتاسیم نیترات با افزایش دما می‌باشد.

ح) گلاب نوعی است.

خ) پیاج مواد از هفت بیشتر است.

د) بازها مزه دارند.

ذ) بیشترین عدد پیاج که یک ماده می‌تواند داشته باشد است.

ر) آجیل، یک مخلوط است.

ز) مواد، به طور کلی به دو دسته و تقسیم‌بندی می‌شوند.

ژ) برای جداسازی یاخته‌های خونی از خوناب از استفاده می‌شود.

س) اساس جداسازی به روش صاف کردن می‌باشد.

۲- کدامیک از عبارت‌های زیر درست و کدام نادرست است؟

الف) ماده خالص، تنها از یک نوع اتم ساخته شده است.

ب) هر مخلوطی، محلول می‌باشد.

پ) موادی که از چند نوع اتم تشکیل شده باشند، قطعاً مخلوط‌اند.

ت) خواص آب شبیه به خواص گازهای سازنده‌اش می‌باشد.

ث) بیشتر موادی که ما در زندگی با آن‌ها سروکار داریم، مواد ناخالص می‌باشند.

ج) مواد تشکیل‌دهنده یک مخلوط، خواص اولیه خود را حفظ می‌کنند.

چ) افزایش فشار همواره سبب افزایش انحلال پذیری می‌شود.

نادرست درست

☐	☒

- ح) جزئی از محلول که دارای مقدار بیشتری باشد، حلال نام دارد.
- خ) برای تهیه محلول‌ها می‌توان نسبت‌های مختلفی از حلال و حل‌شونده را با هم مخلوط کرد.
- د) محلول‌ها فقط به حالت مایع وجود دارند.
- ذ) هوای آلووده یک محلول گازی‌شکل می‌باشد.
- ر) افزایش دما ممکن است باعث افزایش اتحال‌پذیری نشود.
- ز) می‌توان یک محلول سیرشده را به یک محلول فراسیرشده تبدیل کرد.
- ژ) سوسپانسیون نوعی محلول جامد در مایع محسوب می‌شود.
- س) از واکنش اسیدها و بازها، نمک و آب تولید می‌شود.
- ش) کاغذ پی‌اچ دارای ۷ رنگ متفاوت می‌باشد.
- ص) مایع ظرفشویی خاصیت اسیدی دارد.
- ض) اساس جداسازی به روش سرریزکردن تفاوت در اندازه اجزای مخلوط می‌باشد.

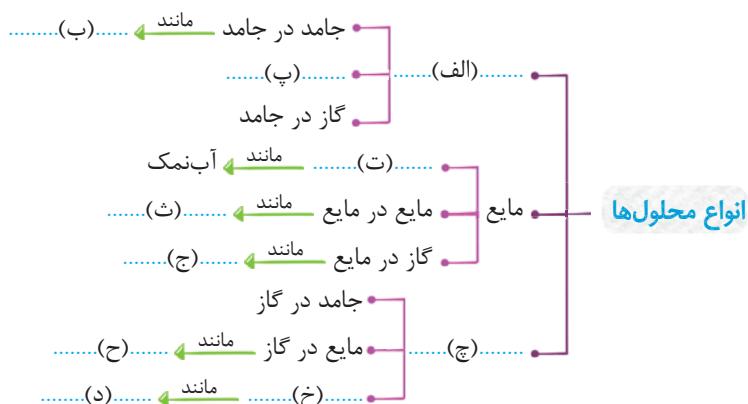
۳- به هریک از پرسش‌های زیر پاسخ مناسب دهید.

۱- مفاهیم زیر را تعریف کنید.

- (الف) مادهٔ خالص
 (ب) محلوت همگن
 (پ) ذره
 (ت) محلول گاز در مایع
 (ث) آلیاز
 (ج) اتحال‌پذیری
 (ح) تعلیقه
 (چ) محلول سیرشده
 (د) pH
 (خ) دستگاه گریزانه

۲- ویژگی اصلی محلوط‌ها چیست؟

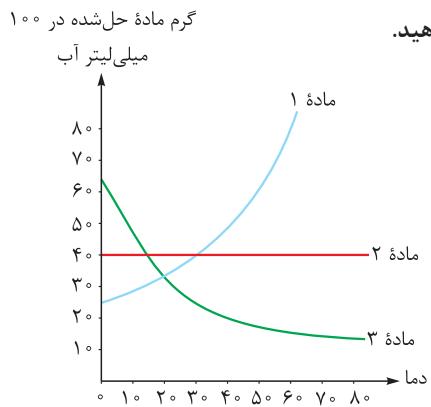
۳- نمودار زیر را کامل کنید.

- ۴- عوامل موثر بر اتحال‌پذیری را نام ببرید.
- ۵- چگونه می‌توان یک محلول فراسیرشده درست کرد؟
- ۶- رابطه دما و فشار را با میزان اتحال‌پذیری نمک پتانسیم نیترات و گاز اکسیژن را توضیح دهید.
- ۷- چرا با بازکردن در نوشابه، گاز از آن خارج می‌شود؟
- ۸- ویژگی مهم محلوط‌های تعلیقه چیست؟
- ۹- با توجه به جدول زیر که میزان اتحال‌پذیری یک ماده در دمای‌های مختلف را نشان می‌دهد، نمودار اتحال‌پذیری آن را رسم کنید.

دما (سلسیوس)					
۴۰	۳۰	۲۰	۱۰	۰	
۹۰	۶۵	۵۵	۴۵	۳۵	بیشترین مقدار ماده حل شده بر حسب گرم در ۱۰۰ گرم آب

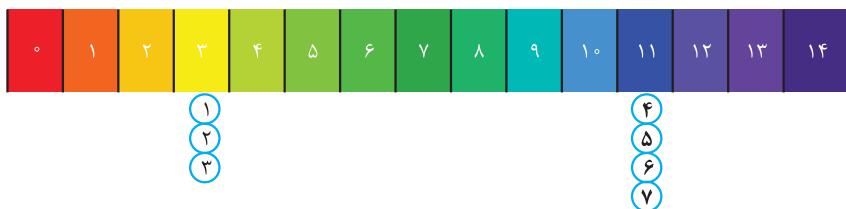

- ۱۰- با توجه به نمودار، که انحلال پذیری برخی مواد را نشان می‌دهد، به سوالات زیر پاسخ دهید.
- الف) انحلال پذیری کدام ماده با افزایش دما کاهش می‌یابد؟
ب) کدام ماده، می‌تواند نمک خوراکی باشد؟ چرا؟
پ) کدام ماده، می‌تواند پتاسیم نیترات باشد؟ چرا؟
ت) کدام ماده، می‌تواند نوعی گاز باشد؟ چرا؟
ث) محلولی که در دمای ۳۰ درجه سلسیوس شامل ۲۰ گرم از ماده ۳ و ۱۰۰ میلی لیتر آب است، چه نوع محلولی است؟ چرا؟
ج) محلولی که در دمای ۱۰ درجه سلسیوس شامل ۳۰ گرم از ماده ۱ و ۱۰۰ میلی لیتر آب است، چه نوع محلولی است؟ چرا؟
چ) انحلال پذیری کدام ماده در آب گرم بیشتر می‌باشد؟
ح) انحلال پذیری ماده ۱ در دمای صفر درجه سلسیوس چند گرم می‌باشد؟

۱۱- سه مورد از ویژگی‌های بازها را بنویسید.

- ۱۲- بر روی ۲ طرف کاغذ pH داده شده جاهای خالی را با مواد زیر را قرار دهید.
صابون، جوش شیرین، خون، آب پر تقال، نوشابه گازدار، سرکه، پوست پر تقال

۱۳- عبارت‌های ستون (الف) را به عبارت مناسب از ستون (ب) ارتباط دهید.

ب	الف
۱) صابون	۱) ترش مزه
۲) دوغ	۲) جداسازی نمک از آب
۳) هوا	۳) مهم‌ترین و فراوان ترین حلال
۴) الکل	۴) تخلی مزه
۵) آب	۵) جداسازی براساس اندازه اجزا
۶) سرکه	۶) مخلوط همگن
۷) صاف کردن	۷) ماده خالص
۸) تبلور یا تبخیر	۸) تعليقه

پرسش‌های چهارگزینه‌ای

- ۱- کدامیک می‌تواند تعریف درستی از مخلوط باشد?
- (۱) تعلیقهای که از جزء جامد و مایع تشکیل شده است.
(۲) هر ماده‌ای که خالص و یا محلول نباشد.
(۳) ماده‌ای که دارای چند جزء بوده و اجزای آن قبل تشخصی است.
(۴) هر ماده‌ای که خالص نباشد.
- ۲- بیشتر موادی که ما در زندگی با آن‌ها سروکار داریم
- (۱) ترکیب هستند.
(۲) حداقل دارای دو نوع ذره می‌باشند.
(۳) از یک نوع ماده تشکیل شده‌اند.
(۴) به حالت محلول می‌باشند.
- ۳- کدامیک از گزینه‌های زیر از نظر طبقه‌بندی مواد با سایرین تفاوت بیشتری دارد؟
- (۱) طلا
(۲) هوا
(۳) کربن دی‌اکسید
(۴) اکسیژن

۴) مایع ظرفشویی

۳) روغن زیتون

۲) کربن دی اکسید

۱) لیمو

۵- ماده‌ای که در شکل رویه رو دیده می‌شود، جزء کدام دسته از مواد طبقه‌بندی می‌شود؟

۲) ترکیب

۴) مخلوط ناهمگن

۱) عنصر

۳) مخلوط همگن

۶- کدام گزینه درست است؟

۲) اتم‌های تشکیل‌دهنده یک عنصر می‌توانند با هم متفاوت باشند.

۱) ذره‌های تشکیل‌دهنده یک ترکیب با هم مشابه‌اند.

۴) مواد خالص از یک نوع اتم ساخته شده‌اند.

۳) همواره اتم‌ها خواص مواد را تعیین می‌کنند.

۷- محلول‌ها

۱) مواد خالصی هستند که از دو جزء حلال و حلشونده تشکیل شده‌اند. ۲) مواد ناخالصی هستند که فقط به شکل مایع وجود دارند.

۴) می‌توانند به حالت جامد نیز وجود داشته باشند.

۳) شامل هر مخلوط جامد در مایعی می‌شوند.

۸- شوربودن آب‌نمک به این علت است که

۱) آب با نمک وارد یک تغییر شیمیایی شده و طعم آن شور می‌شود.

۲) نمک در آب به عناصر سازنده خود تجزیه شده و آب شور می‌شود.

۳) در مخلوط‌ها اجزای تشکیل‌دهنده آن‌ها خواص اولیه خود را حفظ می‌کنند.

۴) همه موارد صحیح است.

۹- ذرات تشکیل‌دهنده کدام گزینه به طور یکنواخت در کنار هم قرار گرفته‌اند؟

۲) مخلوط آب و پتاسیم نیترات

۱) مخلوط آب و خاکشیر

۴) دوغ

۳) مخلوط شربت معده

۱۰- چند مورد از موارد زیر در مورد مخلوط‌ها نادرست است؟

الف) همگی موادی ناخالص می‌باشند.

ب) هیچ‌گاه نمی‌توان یک مخلوط ناهمگن را به مخلوطی همگن تبدیل کرد.

پ) همواره از دو ماده تشکیل شده‌اند که متفاوت می‌باشند.

ت) همواره اجزای مخلوط‌ها با چشم قابل تشخیص و تفکیک می‌باشند.

ث) ذرات کات کبود در آب یک مخلوط ناهمگن را تشکیل داده و باعث رنگ آبی مخلوط می‌شوند.

۴) ۴

۳) ۳

۲) ۲

۱) ۱

۱۱- حلال همواره

۱) مایع است.

۲) دارای نیروی بین مولکولی بسیار کمی می‌باشد.

۳) جزئی از محلول است که بیشترین مقدار را دارد.

۱۲- مهم‌ترین و فراوان‌ترین حلال

۱) یک ماده ناخالص است.

۳) همواره به حالت مایع در طبیعت یافت می‌شود.

۱۳- در یک بادکنک پر از هوا

۱) گاز اکسیژن، تنها حلشونده این مخلوط می‌باشد.

۳) گاز نیتروژن، تنها حلال می‌باشد.

۱۴- کدام یک از گزینه‌های زیر، نوعی تعلیقه به حساب می‌آید؟

۲) آبلیمو

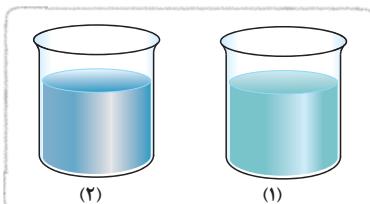
۴) آجیل

۱) گردوغبار معلق در هوا

۳) مخلوط دو ماده‌ای که در یکدیگر حل نشوند.

لایه
و
شیوه
آن

۴) همه موارد صحیح است.

۳) مخلوط آب و روغن

۱) مخلوط آب و گلاب

۲) مایع در جامد

۳) می تواند یک محلول باشد.

۴) همه موارد صحیح است.

۳) گاز در مایع

۱) می تواند یک ترکیب باشد.

۴) می تواند نوعی عنصر باشد.

۲) جزء حل شونده قطعاً مایع است.

۴) حلال و حل شونده نمی توانند جامد باشند.

۲۶- در محلول هایی که حالت فیزیکی مایع دارند

۱) هر دو جزء حلال و حل شونده مایع می باشند.

۳) جزء حلال قطعاً مایع است.

۱۵- کدام یک از گزینه های زیر، مخلوطی شفاف است؟

۴) آبلیمو

۲) شربت پا زیست

۱۶- اجزای کدام یک از مخلوط های زیر، بدون دخالت، از یکدیگر تفکیک می شوند؟

۴) هوای پاک

۳) مخلوط آب و نمک

۲) شربت پا زیست

۱۷- هوای آلوده و از نظر طبقه بندی مواد شبیه تر می باشند.

۴) سکه

۳) محلول های گازی

۲) مخلوط آب و گلاب

۱) آجیل

۱۸- شکل های مقابله مخلوط را نشان می دهند که

۱) پتاسیم نیترات - هر دو دارای میزان یکسانی حلال می باشند.

۲) کات کبود - هر دو دارای میزان یکسانی حل شونده می باشند.

۳) پتاسیم نیترات - هر دو دارای میزان یکسانی حل شونده می باشند.

۴) کات کبود - هر دو دارای میزان یکسانی حلال می باشند.

۱۹- شکل مقابله، ویژگی اصلی کدام ماده را نشان می دهد؟

۱) امولسیون

۲) سوسپانسیون

۳) مواد ناخالص

۴) مخلوط های ناهمگن

۲۰- کدام گزینه درست است؟

۱) حالت فیزیکی مواد، به نیروی بین اتم های سازنده آنها بستگی دارد.

۲) محلول ها می توانند هر سه نوع حالت فیزیکی را داشته باشند.

۳) هیچ گاه ماده جامد نمی تواند حلال باشد.

۴) همه موارد صحیح است.

۲۱- نیروی ریاضی میان ذرات کدام ماده زیر، از بقیه کم تر است؟

۴) نمک

۳) آب

۲) کربن دی اکسید

۱) طلا

۲۲- اگر در یک نوشابه گازدار را باز کنیم

۱) گاز از آن خارج می شود، چرا که نوشابه، مخلوطی ناهمگن است.

۲) مایع از آن خارج می شود، چرا که گاز، مواد مایع را در خود حل کرده است.

۳) گاز از آن خارج می شود، چرا که نقش عاملی که در میزان اتحلال پذیری این گاز مؤثر است، کم نگر شده است.

۴) مایع از آن خارج می شود، چرا که دمای آن افزایش یافته و جنبش ذرات بیشتر می شود.

۲۳- در کدام یک از مواد زیر، هم حلal و هم حل شونده مایع می باشند؟

۴) همه موارد صحیح است.

۱) مخلوط آب و گلاب

۲) مخلوط آب و نفت

۳) می تواند یک محلول باشد؟

۱) جامد در جامد

۲) می تواند یک ترکیب باشد.

۳) می تواند یک محلوط ناهمگن باشد.

۴) می تواند یک محلول باشد.

۲۴- کدام یک از گزینه های زیر، جزء انواع محلول ها می باشد؟

۴) همه موارد صحیح است.

۳) گاز در مایع

۱) می تواند یک ترکیب باشد.

۲) می تواند یک محلول باشد.

۳) می تواند یک محلوط ناهمگن باشد.

۴) می تواند یک محلول باشد.

۲۵- شکل مقابله

۲) می تواند یک ترکیب باشد.

۴) می تواند یک محلوط ناهمگن باشد.

۱) هر دو جزء حلال و حل شونده مایع می باشند.

۳) جزء حلال قطعاً مایع است.

۲۷- می توان گفت

- ۱) هر مقدار دلخواه کاتکبود را می توان در حجم مشخصی آب حل کرد.
- ۲) با افزایش دما قطعاً مقدار بیشتری ماده حل شونده در حل خواهد شد.
- ۳) نوع حلال در میزان انحلال پذیری یک ماده حل شونده نقشی ندارد.
- ۴) در دمای 30°C درجه سلسیوس، آب، میزان بیشتری پتاسیم نیترات را نسبت به دمای 25°C درجه سلسیوس در خود حل می کند.

۲۸- کدام گزینه تعریف درستی از انحلال پذیری می باشد؟

- ۱) به مقدار ماده حل شده در یک حلal، انحلال پذیری آن ماده می گویند.
- ۲) به مقدار ماده حل شده در یک حجم مشخصی از حلal در یک دمای معین، انحلال پذیری می گویند.
- ۳) به بیشترین مقدار ماده حل شده در یک حجم مشخصی از حلal در یک دمای معین، انحلال پذیری می گویند.
- ۴) به بیشترین مقدار ماده حل شده در یک گرم حلal در دمای 20°C درجه سلسیوس، انحلال پذیری می گویند.

۲۹- انحلال پذیری نمک

- ۱) با افزایش دما، افزایش می یابد.
- ۲) به دما چندان وابسته نیست.
- ۳) با افزایش فشار، افزایش می یابد.
- ۴) بسته به نوع آن متفاوت است.

۳۰- چند مورد از موارد زیر در مورد انواع محلولها نادرست است؟

- الف) محلول سیرنشده می تواند مقدار بیشتری ماده حل شونده را در خود حل کند.
- ب) محلول فراسیرشده به محلولی می گویند که در آن ماده حل شونده تهشیش شده است.
- پ) اگر به محلول سیرشده اندکی ماده حل شونده اضافه کنیم، تهشیش می شود.
- ت) اگر به محلول فراسیرشده اندکی حلal اضافه کنیم، سریعاً در ته ظرف شاهد تهشیش شدن خواهیم بود.
- ث) می توان بدون اضافه کردن ماده ای، یک محلول سیرشده را به یک محلول سیرنشده تبدیل کرد.

۴) ۴

۳) ۳

۲) ۲

۱) ۱

با توجه به نمودار مقابل به سوالات ۳۱ تا ۳۶ پاسخ دهید.

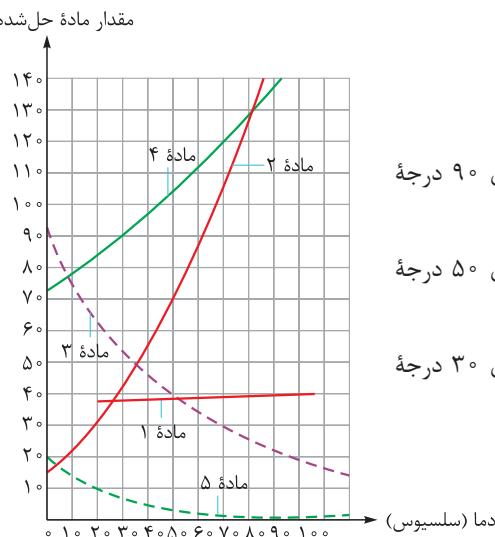
۳۱- کدام گزینه یک محلول سیرشده است؟

- ۱) محلولی که دارای 100 mL آب و 92 g از ماده ۳ می باشد.

- ۲) محلولی که دارای 100 mL آب و 30 g از ماده ۱ در دمای 90°C درجه سلسیوس می باشد.

- ۳) محلولی که دارای 100 mL آب و 70 g از ماده ۲ در دمای 50°C درجه سلسیوس می باشد.

- ۴) محلولی که دارای 100 mL آب و 10 g از ماده ۵ در دمای 30°C درجه سلسیوس می باشد.

نمودار
نمودار
نمودار
نمودار

۳۲- کدام گزینه یک محلول سیرنشده است؟

- ۱) محلولی که دارای 100 mL آب و 110 g از ماده ۴ در دمای 60°C درجه سلسیوس می باشد.

- ۲) محلولی که دارای 100 mL آب و 50 g از ماده ۲ در دمای 40°C درجه سلسیوس می باشد.

- ۳) محلولی که دارای 100 mL آب و 35 g از ماده ۱ در دمای 20°C درجه سلسیوس می باشد.

- ۴) محلولی که دارای 100 mL آب و 40 g از ماده ۳ در دمای 50°C درجه سلسیوس می باشد.

۳۳- کدام گزینه می تواند نوعی گاز باشد؟

۴) ماده ۴

۳) ماده ۳

۲) ماده ۲

۱) ماده ۱

۳۴- اگر 20 g از ماده (۲) را در 100 mL آب حل کنیم، چه محلولی به دست می آید؟

- ۴) اطلاعات کافی نیست.

- ۳) فراسیرشده

- ۲) سیرشده

- ۱) سیرنشده

۲۲

- ۳۵- انحلال پذیری ماده (۴) در دمای ۳۰ درجه سلسیوس چه قدر است؟
- (۱) ۳۲ گرم (۲) ۴۲ گرم (۳) ۷۲ گرم (۴) ۹۰ گرم
- ۳۶- کدام ماده می‌تواند نمک خوارکی باشد؟
- (۱) ماده (۱) (۲) ماده (۲) (۳) ماده (۳) (۴) ماده (۴)
- ۳۷- انحلال پذیری نمک پتاسیم نیترات انحلال پذیری اکسیژن، با افزایش دما، می‌یابد.
- (۱) همانند - افزایش (۲) برخلاف - کاهش (۳) همانند - کاهش (۴) برخلاف - افزایش
- ۳۸- چند مورد در مورد انحلال پذیری مواد نادرست است؟
- (الف) اگر حلال آب باشد، میزان انحلال پذیری همه مواد یکسان است.
- (ب) با افزایش فشار، میزان انحلال پذیری همه مواد افزایش می‌یابد.
- (پ) ممکن است افزایش دما تأثیر چندانی بر روی انحلال پذیری نداشته باشد.
- (ت) اگر افزایش دما باعث کاهش انحلال پذیری ماده‌ای شود، قطعاً افزایش فشار سبب افزایش انحلال پذیری آن ماده می‌شود.
- (۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴
- ۳۹- ماهی‌ها در کدام آب راحت‌تر زندگی می‌کنند و چرا؟
- (۱) آب گرم - چون در دمای بالا، گاز اکسیژن بیشتر با آب ترکیب می‌شود.
- (۲) آب سرد - چون در دمای پایین، گاز اکسیژن بیشتر با آب ترکیب می‌شود.
- (۳) آب گرم - چون در دمای بالا، گاز اکسیژن بیشتر در آب حل می‌شود.
- (۴) آب سرد - چون در دمای پایین، گاز اکسیژن بیشتر در آب حل می‌شود.
- ۴۰- کدامیک از گزینه‌های زیر یک اسید نیست؟
- (۱) جوش شیرین (۲) شیر (۳) آب پرتقال (۴) لیمو
- ۴۱- چند مورد از گزینه‌های زیر از مشخصات ماده‌ای با pH = ۹ نمی‌باشد؟
- (الف) مزء تلخی دارد.
- (ب) بر روی پوست حالت لغزنده ایجاد می‌کند.
- (پ) اگر در آب حل شود، محلول آن رسانای جریان برق می‌باشد.
- (ت) ترش مزه می‌باشد.
- (۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴
- ۴۲- اساس جداسازی یاخته‌های خونی از خوناب
- (۱) همانند اساس جداسازی کاه و گندم است.
- (۲) همانند اساس جداسازی چربی از شیر است.
- ۴۳- اساس جداسازی اجزای مخلوط‌ها در کدام گزینه با سایرین تفاوت دارد؟
- (۱) جداسازی آب و روغن (۲) الکردن (۳) سانتریفیوژ (۴) کمباین
- ۴۴- از کدام روش جداسازی معمولاً برای جداسازی اجزای یک مخلوط همگن استفاده نمی‌شود؟
- (۱) سانتریفیوژ (۲) تبلور (۳) دستگاه تقطیر (۴) تبخیر
- ۴۵- برای جداسازی اجزای مخلوط ناهمگنی که شامل ۲ جزء مایع می‌باشد، معمولاً از کدام وسیله استفاده می‌شود؟
- (۱) کمباین (۲) سانتریفیوژ (۳) قیف جداکننده (۴) دستگاه تقطیر
- ۴۶- اساس جداسازی در کاغذ صافی چیست؟
- (۱) تفاوت در چگالی مواد (۲) تفاوت در وزن مواد (۳) تفاوت در نقطه جوش مواد (۴) تفاوت در اندازه مواد
- ۴۷- اجزای یک سوسپانسیون را می‌توان یک مخلوط ناهمگن جامد در مایع توسط جداسازی کرد.
- (۱) همانند - کاغذ صافی (۲) برخلاف - کاغذ صافی (۳) همانند - قیف جداکننده (۴) برخلاف - قیف جداکننده
- ۴۸- اجزایی از یک مخلوط که به روش تقطیر از یکدیگر جدا می‌شوند، حتماً در کدام ویژگی تفاوت دارند؟
- (۱) اندازه (۲) چگالی (۳) نقطه جوش (۴) وزن
- ۴۹- برای جداسازی اجزای کدام مخلوط زیر نمی‌توان از روش تبلور استفاده کرد؟
- (۱) محلول کاتکبود (۲) محلول آبنمک خوارکی (۳) محلول آب و الکل (۴) محلول آب و پتاسیم نیترات
- ۵۰- کدامیک از مواد زیر کاغذ pH را به رنگ آبی درمی‌آورد؟
- (۱) آب پرتقال (۲) پوست پرتقال (۳) سرکه (۴) شیر

پاسخ نامه

مخلوط ناهمگن استفاده می‌شود. مانند جداسازی چربی از شیر و یا جداسازی یاخته‌های خونی از خوناب

۱- کاغذ pH نوعی کاغذ با ۱۴ رنگ متفاوت است که از آن برای تشخیص اسیدها و بازها از مواد خنثی، تعیین اسید یا باز بودن و تعیین میزان تقریبی قدرت اسیدی یا بازی یک ماده استفاده می‌شود.

۲- حفظ خواص اولیه اجزای سازنده خود

۳- آلیاژ	جامد	مایع در جامد	آب و الکل	گاز	بر و مه
گاز در گاز	هوای پاک	نوع حلال، نوع حل شونده، دما و فشار			

۵- اگر یک محلول سیرشده در دمای معین را آرام آرام سرد کنیم (دمای آن را پایین بیاوریم) ظرفیت پذیرش ماده حل شونده در محلول کاهش می‌یابد؛ بنابراین ذراتی از ماده حل شونده که در محلول حل شده‌اند باید از محلول جدا شده و تنهشین شوند اما این کار انجام نشده و یک حالت ناپایدار در محلول ایجاد می‌شود. به این محلول که بیشتر از گنجایش خود ماده حل شونده دارد اما ذرات هنوز تنهشین نشده‌اند، محلول فراسیرشده می‌گویند. ذرات این محلول را می‌توان با یک ضربه کوچک تنهشین کرد.

۶- با افزایش دما میزان انحلال‌پذیری پتانسیم نیترات در آب افزایش و میزان انحلال‌پذیری اکسیژن در آب کاهش می‌یابد.

فشار فقط بر روی انحلال‌پذیری گازها تأثیرگذار است که با افزایش آن میزان انحلال‌پذیری گازها نیز افزایش می‌یابد و بر روی انحلال‌پذیری پتانسیم نیترات بی‌تأثیر است.

۷- میزان فشار بر روی انحلال‌پذیری گازها مؤثر است؛ به این صورت که با افزایش فشار، میزان انحلال‌پذیری گازها نیز افزایش می‌یابد و همین‌طور با کاهش فشار میزان انحلال‌پذیری گازها کاهش می‌یابد؛ بنابراین هنگامی که در نوشابه را باز می‌کنیم فشاری که بر روی محلول وارد است، کم شده و در نتیجه میزان انحلال‌پذیری گاز کربن دی‌اسید در محلول نوشابه کاهش یافته و مقداری از آن از محلول خارج می‌شود.

۸- جداشدن اجزای مخلوط از یکدیگر هنگامی که مخلوط مدتی در جای ثابت قرار گیرد.

۱- پاسخ پرسش‌های جای خالی

الف) مخلوط همگن - ناهمگن	محلول جامد در جامد
ب) تعلیقه	حلال - حل شونده
ج) نیتروژن	گاز در مایع
د) محلول (مخلوط همگن)	افزایش
ه) تلخ	بازی
ز) ناهمگن	۱۴
س) سانتریفیوژ	حالص - ناخالص
و) تفاوت در اندازه	

۲- پاسخ پرسش‌های درست یا نادرست

الف) نادرست	نادرست
ب) نادرست	نادرست
ج) درست	درست
د) نادرست	نادرست
ه) درست	درست
ز) نادرست	درست
س) درست	درست
و) نادرست	درست

۳- پاسخ پرسش‌های تشریحی

۱- الف) به ماده‌ای که تنها از یک نوع ماده تشکیل شده است، ماده خالص می‌گویند.

۲- به مخلوطهایی که ذرات مواد آن‌ها به طور یکنواخت در بین هم پخش شده‌اند، محلول می‌گویند.

۳- به کوچک‌ترین جزء ماده که خواص ماده را تعیین می‌کنند، ذره می‌گویند.

۴- محلولی به شکل مایع که شامل حل شونده گازی و حلal مایع می‌باشد.

۵- محلول‌های جامد در جامد، آلیاژ نامیده می‌شوند.

۶- درس‌نامه

۷- محلولی که هنوز می‌تواند مقدار بیشتری ماده حل شونده در خود جای دهد.

۸- به مخلوطهای جامد در مایعی گفته می‌شود که ذرات جامد در جزء مایع به صورت معلق قرار گرفته‌اند.

۹- گریزانه دستگاهی است که از آن برای جداسازی اجزای یک

محلول
مخلوط
ذرات
نادرست

||بررسی سایر گزینه‌ها||

- گزینه (۱):** آجیل نیز نوعی مخلوط است اما تعلیقه نیست.
گزینه (۲): محلول نیز نوعی مخلوط است (مخلوط همگن).
گزینه (۳): اجزای محلول‌ها معمولاً قابل تشخیص نیست. (مثل محلول آب‌نمک که ذرات نمک در آب دیده نمی‌شوند).

۲- گزینه ۳
 بیشتر موادی که در زندگی با آن‌ها سروکار داریم، مخلوط می‌باشند. مخلوط‌ها موادی هستند که از دو یا چند ماده مختلف تشکیل شده‌اند، پس هر مخلوط حداقل دارای ۲ نوع ذره می‌باشد.

۳- گزینه ۲
 اگر دقت کنید تنها ماده‌ای که مخلوط است هوای مخلوطی همگن هوای باشد و سایر مواد، مواد خالص هستند (هوای مخلوطی همگن محلولی گاز در گاز می‌باشد).

||بررسی سایر گزینه‌ها||

گزینه (۱): طلا یک عنصر است.

گزینه (۳): کربن دی‌اکسید یک ترکیب است.

گزینه (۴): اکسیژن یک عنصر است.

مواد خالص شامل عنصرها و ترکیب‌ها می‌شوند.

۴- گزینه ۲
 کربن دی‌اکسید نوعی ترکیب است که از مولکول‌های CO_2 تشکیل شده بنابراین ماده خالص می‌باشد، در نتیجه از یک نوع ماده تشکیل شده است. لیمو، روغن زیتون و مایع ظرفشویی همگی مخلوط می‌باشند.

۵- گزینه ۳
 سکه نوعی آلیاژ است. می‌دانیم که آلیاژ نوعی مخلوط همگن (محلول) جامد در جامد می‌باشد.

۶- گزینه ۱
 ذره‌های تشکیل‌دهنده مواد خالص با هم مشابه می‌باشند. (هواستون هست که در ترکیب‌ها ذره با اتم فرق دارد!!)

||بررسی سایر گزینه‌ها||

گزینه (۲): عنصرها از یک نوع اتم ساخته شده‌اند.

گزینه (۳): در ترکیب‌های مولکولی، مولکول‌ها هستند که خواص ماده را تعیین می‌کنند.

گزینه (۴): مواد خالص از یک نوع ماده تشکیل شده‌اند (نه یک نوع اتم! ترکیب‌ها که موادی خالص‌اند از چند نوع اتم ساخته شده‌اند). آلیاژها، محلول‌های جامد جامد در جامد می‌باشند.

||بررسی سایر گزینه‌ها||

گزینه (۱): محلول‌ها، مخلوط هستند در نتیجه خالص نمی‌باشند.

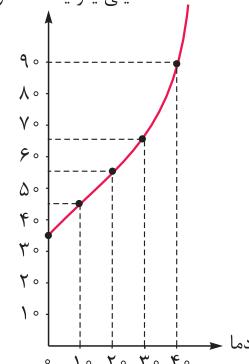
گزینه (۲): محلول‌ها می‌توانند به هر سه شکل جامد، مایع و گاز وجود داشته باشند.

گزینه (۳): هر مخلوط جامد در مایعی لزوماً محلول نیست، مانند تعلیقه.

۸- گزینه ۳
 در محلول‌ها، اجزا حین مخلوط‌شدن خواص اولیه خود را حفظ می‌کنند. شوری، مربوط به نمک بوده و بنابراین نمک این خاصیت خود را در محلول حفظ می‌کند.

مقدار گرم ماده حل شده در 100°C

میلی‌لیتر یا 100 g آب

۱- (الف) ماده ۳

ب ماده ۲؛ زیرا افزایش یا کاهش دما بر روی میزان اتحلال پذیری نمک خوارکی (NaCl) تأثیر چندانی ندارد و همان‌طور که می‌بینید میزان اتحلال پذیری ماده ۲ در دمای‌های مختلف خیلی فرقی نکرده!

ب ماده ۱؛ زیرا افزایش دما باعث افزایش اتحلال پذیری نمک پتسیم نیترات می‌شود.

ب ماده ۳؛ زیرا افزایش دما باعث کاهش اتحلال پذیری گازها می‌شود.

ب یک محلول سیرنشده است، چرا که این محلول، در دمای 30°C درجه می‌تواند حدود 25 g ماده حل شونده شماره ۳ را در خود حل کند. (نقطه دقیقاً می‌افتد زیر نمودار!)

ب یک محلول سیرشده است، چرا که این محلول در دمای 10°C درجه می‌تواند حدود 30 g ماده ۱ را در خود حل کند. (نقطه دقیقاً می‌افته روی نمودار!)

ب ماده ۱؛ زیرا گرما باعث افزایش اتحلال پذیری آن می‌شود.

ب 25°C .

۱۱- (۱) تلح‌مزه‌اند. **(۲)** دارای pH بیشتر از ۷ می‌باشند. **(۳)** در صورت حل شدن، محلول آن قابلیت عبور جریان الکتریکی را دارد.

۱۲- صابون، جوش‌شیرین، خون و پوست پرتقال خاصیت بازی دارند و pH آن‌ها بیشتر از ۷ می‌باشد، بنابراین در سمت راست **کاغذ pH** قرار می‌گیرند، در حالی که سرکه و آب‌پرتقال و نوشابه‌گازدار خاصیت اسیدی داشته و pH آن‌ها کمتر از ۷ می‌باشد، بنابراین در سمت چپ کاغذ pH قرار می‌گیرند.

۱۳- الف

ب ۸ ←

ت ۱ ←

پ ۵ ←

ج ۳ ←

ث ۷ ←

ح ۲ ←

ج ۴ ←

پاسخ پرسش‌های چهلگزینه‌ای

۱- گزینه ۴ مواد به دو دسته خالص و ناخالص (مخلوط) طبقه‌بندی می‌شوند. بنابراین هر ماده‌ای که خالص نباشد مخلوط است و بالعکس!

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه (۱): تعلیقه باید حداقل یک جزء مایع و یک جزء جامد داشته باشد. (هوا که گازه)

گزینه (۲):

گزینه (۳): آجیل هم که کلاً جامده!

۱۵- **گزینه ۱** محلول‌ها، مخلوط‌های شفاف می‌باشند برخلاف مخلوط‌های ناهمگن که کدر هستند. بنابراین باید یک محلول را انتخاب کنیم. مخلوط کات‌کبود و آب نوعی محلول آبی‌رنگ شفاف می‌باشد.

۱۶- **گزینه ۲** جداشدن جزء جامد از جزء مایع در مدتی که مخلوط در جای ثابتی قرار دارد، از ویژگی‌های مخلوط‌های تعلیقه می‌باشد. شربت پاذیست نوعی سوسپانسیون یا تعلیقه است.

۱۷- **گزینه ۱** هوای آلوده در طبقه مخلوط‌های ناهمگن قرار می‌گیرد چرا که آلودگی‌هایی مانند دود و غبار در هوا حل نمی‌شوند و یک حالت معلق پیدا می‌کنند، بنابراین هوای آلوده را می‌توان شبیه آجیل در نظر گرفت چرا که هر دوی آن‌ها نوعی مخلوط ناهمگن می‌باشند.

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه (۱): مخلوط آب و گلاب محلول است.

گزینه (۲): محلول!

گزینه (۳): سکه، آلیاژ (محلول جامد در جامد) می‌باشد. ۱۸- **گزینه ۴** پسرها دارای محلول کات‌کبود می‌باشند (چون آبرنگ هستند) و بشر ۲ دارای مقدار ماده حل‌شونده بیشتری نسبت به بشر ۱ می‌باشد (غلیظتر است)، اما میزان حل (آب) در هر دو بشر یکسان و برابر صد میلی‌لیتر می‌باشد.

۱۹- **گزینه ۲**

۲۰- **گزینه ۲** محلول‌ها می‌توانند به هر ۳ نوع حالت فیزیکی جامد (مانند آلیاژ)، مایع (مانند آبنمک) و گاز (مانند هوای پاک) یافت شوند.

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه (۱): حالت فیزیکی مواد به نیروی بین ذرات (مولکول‌های سازنده مواد بستگی دارد (نه اتم‌های آن‌ها).

گزینه (۲): در آلیاژها یک ماده جامد به عنوان حلal در نظر گرفته می‌شود. ۲۱- **گزینه ۲** نیروی رباش میان ذرات گازها از مایعات و مایعات از جامدات کم‌تر می‌باشد.

۲۲- **گزینه ۳** با بازکردن در نوشابه، گاز از آن خارج می‌شود، چون فشار از روی محلول برداشته شده و گاز تمایل به خروج از محلول پیدا می‌کند. (вшار همان عاملی است که در انحلال پذیری گازها نقش دارد). در ضمن نوشابه گازدار نوعی محلول گاز در مایع می‌باشد.

گزینه (۱): حین تشکیل یک محلول، تغییر شیمیایی رخ نمی‌دهد و فقط تغییر فیزیکی می‌تواند صورت گیرد.

گزینه (۲): تهزیه؟! تهزیه به تغییر شیمیایی نه!

۹- **گزینه ۱**

در محلول‌ها ذرات تشکیل‌دهنده مخلوط به طور یکنواخت کنار هم قرار گرفته‌اند. محلوت آب و نمک پتانسیم نیترات نوعی محلول می‌باشد. سایر گزینه‌ها، مخلوط‌های ناهمگن از نوع سوسپانسیون (تعلیقه) می‌باشند.

۱۰- **گزینه ۴** موارد (ب)، (پ)، (ت) و (ث) نادرست‌اند.

(الف) نام دیگر مخلوط‌ها مواد ناخالص می‌باشد.

(ب) محلوت ناهمگن شکر و نمک را در نظر بگیرید. اگر به این محلوت مقداری حلal اضافه کنیم (مانند آب)، شکر و نمک در

حلال، حل شده و یک محلوت همگن (محلول) ایجاد می‌شود. ☺

(ج) محلوت‌ها می‌توانند دارای اجزای بیشتری باشند، نه لزوماً دو جزء!

(د) در محلول‌ها معمولاً اجزا قابل تشخیص نیستند.

(ه) محلوت کات‌کبود و آب نوعی محلول یا محلوت همگن می‌باشد.

۱۱- **گزینه ۳** جزئی از محلول که بیشترین مقدار را داشته و حل‌شونده را در خود حل می‌کند، حلal نام دارد.

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه (۱): در محلول‌های گازی‌شکل مانند هوا، حلal نوعی گاز است (در آلیاژها حلal جامد است).

گزینه (۲): اگر حلal، جامد باشد (مانند آلیاژ) نیروی بین مولکولی زیادی نیز دارد.

گزینه (۳): حلal فقط می‌تواند مواد ویژه‌ای به نام حل‌شونده را در خود حل کند و نه هر ماده‌ای را! مثلاً روغن در آب حل نمی‌شود.

۱۲- **گزینه ۲** مهم‌ترین و فراوان‌ترین حلal آب می‌باشد که از دو نوع اتم (هیدروژن H و اکسیژن O) تشکیل شده است.

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه (۱): آب نوعی ترکیب است، پس ماده‌ای خالص است.

گزینه (۲): آب به هر سه حالت جامد، مایع و گاز در طبیعت یافت می‌شود.

۱۳- **گزینه ۳** هوا مخلوطی همگن از گازهای نیتروژن، اکسیژن، کربن دی‌اکسید و ... می‌باشد. چون حجم بیشتر هوا را گاز نیتروژن تشکیل می‌دهد (حدود ۷۸٪) پس نیتروژن، حلal این محلول محسوب شده و اکسیژن، کربن دی‌اکسید و سایر گازها، حل‌شونده‌های این محلول می‌باشند. ضمناً در مورد گزینه (۲) هم گفتیم که حین تشکیل محلول، اجزا خواص اولیه خود را حفظ می‌کنند.

۱۴- **گزینه ۲** آبلیمو نوعی محلوت جامد در مایعی است که ذرات جامد به صورت معلق در جزء مایع قرار گرفته‌اند. بنابراین نوعی تعلیقه محسوب می‌شود.

نمک
حلاج
آب
پذیر

- ۱- گزینه ۱** مخلوط آب و نفت و آب و روغن مخلوطهای ناهمگن می‌باشد! بنابراین خبری از حلال و حل شونده در آن‌ها نیست.
- ۲- گزینه ۲** محلول‌ها انواع مختلفی دارند (برای بررسی پیشتر مراجعه شود به درس نامه).
- ۳- گزینه ۳** شکل، نوعی آلیاژ را نشان می‌دهد چرا که ذرات یک فلز در بین ذرات فلزات دیگر به طور یکنواخت قرار گرفته‌اند (ذرات فلزات همان اتم‌ها هستند). آلیاژ نیز نوعی محلول است.
- بررسی سایر گزینه‌ها**
- ۴- گزینه ۴** ترکیب ماده خالصی است که دارای ذرات مشابه می‌باشد.
- ۵- گزینه ۵** ذرات در مخلوط ناهمگن به طور غیریکنواخت قرار می‌گیرند.
- ۶- گزینه ۶** عناصر فقط از یک نوع اتم تشکیل شده‌اند.
- ۷- گزینه ۷** تقریباً در همه محلول‌ها، حالت فیزیکی محلول را حالت فیزیکی حلال تعیین می‌کند. بنابراین حلال اگر مایع باشد، محلول نیز مایع است.
- ۸- گزینه ۸** در گزینه (۸) محلول آب‌نمک مایع است اما حل شونده نمک است که جامد می‌باشد.
- ۹- گزینه ۹**: آب‌نمک! حل شونده، جامد است.
- ۱۰- گزینه ۱۰** انحلال‌پذیری نمک پتاسیم نیترات به دما وابسته بوده و با افزایش دما، افزایش می‌یابد.
- ۱۱- گزینه ۱۱** هنگامی که محلول سیر شود دیگر حل شونده اضافی قبول نمی‌کند! و ماده حل شونده اضافی تهنشین می‌شود.
- ۱۲- گزینه ۱۲** افزایش دما بر روی انحلال‌پذیری بعضی مواد تأثیر چندانی ندارد (نمک خواراکی یا NaCl).
- ۱۳- گزینه ۱۳** نوع حلال و نوع حل شونده هر دو بر میزان انحلال‌پذیری تأثیر دارند.
- ۱۴- گزینه ۱۴** (آله تست رو غلط زدی، هتماً برو درس نامه رو دوباره مرور کن.)
- ۱۵- گزینه ۱۵** گفته بودم که هواستون باشه وقتی صیبت از نمک قایل می‌شود هواسمون به همه انواع نمک‌ها باشه! الان مثلاً هم می‌شه نمک پتاسیم نیترات رو بگیم و هم نمک فوراکی!
- ۱۶- گزینه ۱۶** موارد (ب) و (ت) نادرست‌اند.
- الف** در محلول فراسیرشده، اگر ضربه‌ای وارد شود یا ماده حل شونده‌ای اضافه شود، شاهد رسوب خواهیم بود نه در حالت عادی!
- ب** اگر به محلول فراسیرشده حلال اضافه کنیم، ماده حل شونده تهنشین که نمی‌شه هیچ، بیشتر هم حل می‌شه.
- ج** با گرم کردن محلول سیرشده پتاسیم نیترات (افزایش دما) می‌توان مقدار بیشتری حل شونده در محلول حل کرد.
- د** همان‌طور که به نمودار انحلال‌پذیری ماده ۲ دقت می‌کنید می‌بینید که در دمای ۵۰ درجه سلسیوس این محلول توانایی حل کردن ۷۰ گرم از ماده ۲ را دارد، پس اگر در دمای ۵۰ درجه در این محلول ۷۰ گرم از ماده ۲ را حل کنیم، دیگر گنجایش مقدار بیشتری ماده حل شونده را ندارد؛ پس محلولی سیرشده می‌باشد.
- بررسی سایر گزینه‌ها**
- ۱- گزینه ۱** اولاً که اصلاً دما رو مشخص نکرده تا دما مشخص نباشه نمی‌شه در مورد انحلال‌پذیری یک ماده نظر داد، چون گفتم که دما عامل مهمی است که بر روی انحلال‌پذیری بیشتر مواد تأثیر دارد.
- ۲- گزینه ۲** گزینه (۲) یک محلول سیرشده است، چرا که محلول ماده ۱، در دمای ۹۰ درجه می‌توانه حدود ۳۲ گرم از ماده ۱ رو در خودش حل کنه.
- ۳- گزینه ۳** گزینه (۳) این هم یک محلول است که بیشتر از گنجایش خود، ماده حل شونده دارد و می‌تواند فراسیرشده باشد، چون این محلول در دمای ۳۰ درجه فقط گنجایش ۸ گرم ماده ۵ را دارد.
- ۴- گزینه ۴** محلول ماده ۲ می‌تواند در دمای ۴۰ درجه سلسیوس حدود ۵۵ گرم ماده ۲ را در خود حل کند؛ بنابراین اگر در این دمای ۵۰ گرم ماده ۲ در محلول باشد؛ پس این محلول سیرشده می‌باشد.
- ۵- گزینه ۵** برسی بقیه موارد به عهده خودتون.
- ۶- گزینه ۶** گفتم که دما با میزان انحلال‌پذیری گازها رابطه عکس دارد، یعنی با افزایش دما میزان انحلال‌پذیری گازها کاهش می‌یابد. همان‌طور که در نمودار هم می‌بینید تنها مواد ۳ و ۵ هستند که با افزایش دما انحلال‌پذیری آن‌ها کاهش می‌یابد، پس این مواد می‌توانند نوعی گاز باشند.
- ۷- گزینه ۷** همان‌طور که گفتم برای تشخیص نوع محلول حتماً باید مشخص باشد که این محلول در چه دمایی قرار دارد و در صورت سؤال به میزان دما اشاره‌ای نشده است.
- ۸- گزینه ۸** فقط کافیه که دمای ۳۰ درجه سلسیوس رو پیدا کنیم و اونو با یه خط عمودی مستقیم به نمودار ماده ۴ وصل کنیم و بعد این نقطه اتصال رو با یه خط مستقیم افقی به سه تن میزان انحلال‌پذیری وصل کنیم تا به عدد ۹۰ برسیم.
- ۹- گزینه ۹** همان‌طور که گفتم، دما تأثیر چندانی بر روی میزان انحلال‌پذیری نمک خواراکی ندارد و همان‌طور که می‌بینید با افزایش دما، میزان انحلال‌پذیری ماده (۹) خیلی فرق نکرده، پس این ماده می‌تواند نمک خواراکی باشد.

۴۲- گزینه ۴ اساس جداسازی یاخته‌های خونی از خوناب که توسط دستگاه سانتریفیوژ انجام می‌شود، تفاوت در چگالی یا وزن مواد می‌باشد که اساس جداسازی کاه و گندم (توسط دستگاه کمباین) و چربی از شیر نیز همین است و با اساس جداسازی آب و ماسه که تفاوت در اندازه آن‌هاست، متفاوت می‌باشد.

۴۳- گزینه ۲ اساس جداسازی در الکتریکی تفاوت در اندازه مواد است. در صورتی که اساس جداسازی سایر گزینه‌ها تفاوت در وزن یا چگالی آن‌ها است.

۴۴- گزینه ۱ از سانتریفیوژ برای جداسازی اجزای مخلوط‌های ناهمگن که اجزای آن در وزن و چگالی تفاوت دارند، استفاده می‌شود. سایر گزینه‌ها روش‌هایی برای جداسازی اجزای یک مخلوط همگن هستند.

۴۵- گزینه ۳ چون گفته یک مخلوط ناهمگن مایع در مایع، معمولاً از قیف جداکننده استفاده می‌کنیم. (اگر می‌گفت همگن مایع در مایع اونوقت پهاب می‌شد تقطیر!)

۴۶- گزینه ۴ سوسپانسیون یا تعلیقه همان مخلوط ناهمگن جامد در مایع است که می‌توان به علت تفاوت اندازه در ذرات مواد تشکیل دهنده آن‌ها (جامد و مایع)، برای جداسازی آن‌ها، از کاغذ صافی استفاده کرد.

۴۷- گزینه ۱ اساس جداسازی به روش تقطیر، تفاوت در نقطه جوش اجزای تشکیل‌دهنده می‌باشد. (تا اونی که نقطه پوش پایین‌تری داره زودتر تبفیر شه و هدایه.)

۴۸- گزینه ۳ معمولاً از روش تبلور برای جداسازی جزء جامد از جزء مایع یک محلول جامد در مایع استفاده می‌شود و این روش برای جداسازی اجزای محلول‌های مایع در مایع کاربردی ندارد.

۴۹- گزینه ۲ همان‌طور که گفته ایم اسیدها رنگ کاغذ pH را به رنگ قرمز و بازها رنگ کاغذ pH را به رنگ آبی درمی‌آورند، پوست پرتقال چون خاصیت بازی دارد، کاغذ pH را به رنگ آبی درمی‌آورد (آب پرتقال خاصیت اسیدی و پوست پرتقال خاصیت بازی داره).

۵۰- گزینه ۴ همان‌طور که گفته ایم دما با میزان انحلال‌پذیری گازها رابطه معکوس دارد؛ یعنی با افزایش دما میزان انحلال‌پذیری گازها کاهش می‌یابد اما می‌دانیم که افزایش دما معمولاً باعث افزایش انحلال‌پذیری مواد جامد می‌شود (به جز چند ماده استثنای و همین‌طور می‌دانیم که افزایش دما باعث افزایش انحلال‌پذیری نمک پتاسیم نیترات نیز می‌شود).

۵۱- گزینه ۳ موارد (الف)، (ب) و (ت) نادرست می‌باشند.

۵۲- گزینه ۱ همان‌طور که گفته ایم عوامل دیگری نیز بر میزان انحلال‌پذیری مواد مؤثر هستند، مانند نوع حل‌شونده، دما، فشار و ...؛ بنابراین نوع حل‌ل برای تعیین میزان انحلال‌پذیری یک ماده کافی نیست.

۵۳- گزینه ۲ افزایش فشار باعث افزایش انحلال‌پذیری گازها شده و تأثیر چندانی بر روی میزان انحلال‌پذیری مواد جامد ندارد.

۵۴- گزینه ۳ افزایش دما تأثیر چندانی بر روی میزان انحلال‌پذیری نمک خوراکی ندارد.

۵۵- گزینه ۱ درست است که افزایش دما سبب کاهش انحلال‌پذیری گازها و افزایش فشار سبب افزایش انحلال‌پذیری گازها می‌شود اما به این نکته دقت کنید که کاهش دما، میزان انحلال‌پذیری برخی مواد جامد (استثنایها) را نیز می‌تواند کاهش دهد که افزایش فشار تأثیری در میزان انحلال‌پذیری آن‌ها ندارد.

۵۶- گزینه ۴

۵۷- گزینه ۱

۵۸- گزینه ۲ موارد (ت) و (ث) نادرست می‌باشند. همان‌طور که گفته ایم اگر عدد pH یک ماده بالاتر از ۷ باشد، آن ماده خاصیت بازی دارد؛ بنابراین ماده موردنظر ما نوعی باز است.

۵۹- گزینه ۳ بازها معمولاً مزه تلخی دارند.

۶۰- گزینه ۴ بازها بر روی پوست حالت لغزنده ایجاد می‌کنند.

۶۱- گزینه ۱ هم اسیدها و هم بازها، محلولشان قابلیت عبور جریان برق از خود را دارند.

۶۲- گزینه ۲ اسیدها معمولاً ترش مزه‌اند.

۶۳- گزینه ۳ مواد اسیدی pH پایین‌تر از ۷ دارند.

